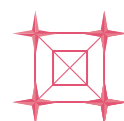
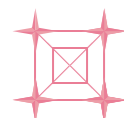
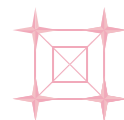
 NIEMCY, WIELKA BRYTANIA,
IZRAEL, WŁOCHY

 LITWA, FRANCJA, STANY ZJEDNOCZONE
AMERYKI, REPUBLIKA KOREI, UKRAINA,
JAPONIA, AUSTRIA

 WĘGRY, HISPANIA, CZECHY,
FINLANDIA, HOLANDIA, ŁOTWA

 BELGIA, CHINY, KANADA, ZJEDNOCZONE
EMIRATY ARABSKIE, ESTONIA, ROSJA,
SZWAJCARIA, BIAŁORUŚ, GRUZJA,
RUMUNIA, SŁOWENIA, GRECJA,
PORTUGALIA, SERBIA, SŁOWACJA

 BUŁGARIA, ARMENIA, CHORWACJA,
DANIA, TAJWAN, ARGENTYNA,
LIBAN, SZWECJA, BAHRAJN,
BOŚNIA I HERCEGOWINA, BRAZYLIA,
CYPR, INDIE, IRLANDIA, KUWEJT,
LUKSEMBURG, MALTA, MEKSYK,
MOŁDAWIA, TURCJA

Spis treści

8

O NAS

12

PROGRAM

22

NAJWIĘKSZE REALIZACJE

72

PROJEKTY SPECJALNE

94

PROJEKTY CYFROWE

98

WSPÓŁPRACA REGIONALNA

102

JAK DZIAŁAMY

108

SIEDZIBA

110

PARTNERZY I ARTYŚCI

**” W słowach tylko chęć widzimy,
w działaniu potęgę;
Trudniej dzień dobrze przeżyć,
niż napisać księgę¹**

Adam Mickiewicz

Kierowanie Instytutem Adama Mickiewicza to pasjonujące i niezwykle wymagające wyzwanie. Tym bardziej, jeśli towarzyszy temu zamiar uczynienia dużej instytucji kultury – działającej na styku promocji kultury oraz dyplomacji publicznej – organizacją zwinną, żywo reagującą na rozmaite zmiany. Nowością lat 2020-2023, wynikającą z przyjętej koncepcji programowej, była budowa działalności IAM wokół konkretnych filarów tematycznych, które świadczą o wyjątkowości, atrakcyjności i sile polskiej kultury. Wymagało to zmiany podejścia do swoich zadań od praktycznie każdego Pracownika. I udało się.

Przygotowując publikację podsumowującą naszą trzyletnią pracę, zależało mi na pokazaniu potęgi naszych działań tak, by oddać ich skalę, udział polskich artystów i prestiżowych zagranicznych partnerów, zaangażowanie oraz odzew publiczności, a także zasięg komunikacyjny projektów. Prezentowany Państwu ich wybór to ledwie cząstka tego, co Zespół Instytutu Adama Mickiewicza zrealizował w tym czasie.

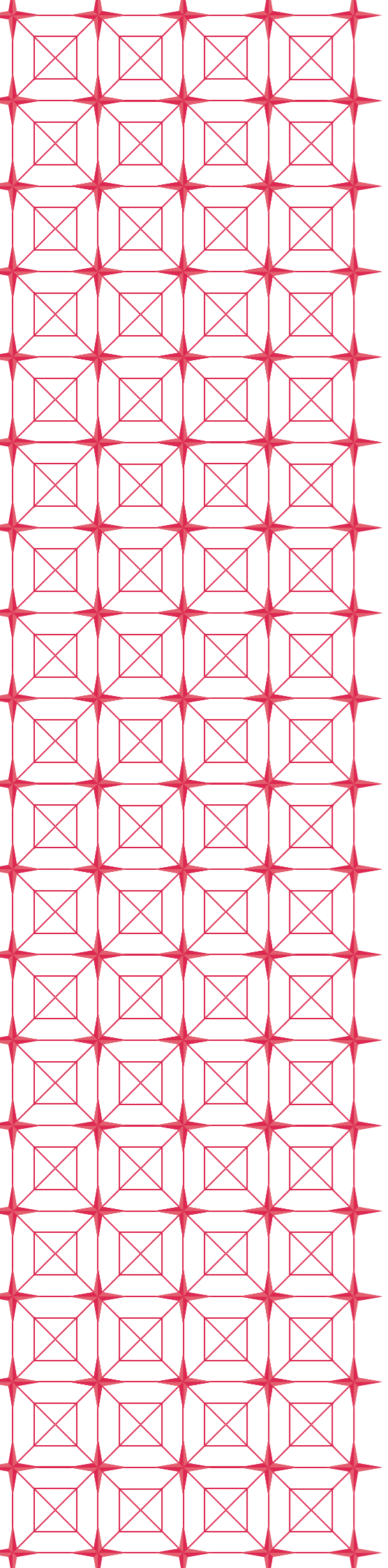
Publikacja obejmuje lata 2020-2023, lecz nie cały rok 2023 a jego połowę. Do czerwca bowiem obowiązywała koncepcja programowa, której realizację staramy się tu przedstawić. W czerwcu tego roku zorganizowany przez Instytut Adama Mickiewicza Polski Pawilon na London Design Biennale zdobył najważniejszą, przyznaną przez międzynarodowe jury nagrodę. Prezentowana w nim praca *Poetyka konieczności*, autorstwa polsko-ukraińskiego zespołu kuratorskiego, idealnie wpisała się w temat biennale, związany z definiowaniem nowych obszarów współpracy w globalnej grze. Niepotrzebne używane okna, zebrane od mieszkańców Londynu, ustawione w Polskim Pawilonie i stanowiące element instalacji artystycznej, przekazano po zakończeniu wystawy odbudowującym swoje domy Ukraińcom. Siła tego gestu i jego symbolizacyjny oraz solidarnościowy – bardzo polski – wymiar zrobił wrażenie na jurorach, publiczności i mediach. Dlaczego wspominam właśnie o tym wydarzeniu? Bo takie projekty chcemy w IAM wspierać i realizować: bliskie ludziom, angażujące odbiorców, nowatorskie, a jednocześnie odwołujące się do polskich wartości i trafiające w gust współczesnego człowieka.

Jestem przekonana, że atrakcyjność polskiej kultury prezentowanej za granicą ma realny wpływ na wizerunek naszego kraju i jego pozycję na arenie międzynarodowej. Dlatego szczególnym przedmiotem troski IAM jest rozwijanie partnerskich relacji, które pozwalają budować zainteresowanie polską kulturą, wykraczające poza ramy czasowe realizowanych przez nas projektów. Cieszę się, że w tych latach udało się nam nawiązać współpracę z kilkudziesięcioma podmiotami, będącymi liderami pośród instytucji kultury w swoich krajach.

Z wdzięcznością myślę o pracy moich Zastępczyń, Urszuli Penczek i Barbary Krzeskiej, na których wsparcie mogłam liczyć przez cały ten czas, oraz o zaangażowaniu Magdaleny Warejko, szczególnie w Roku Romantyzmu Polskiego. Dziękuję także polskim instytucjom kultury za zaufanie i współpracę. Nie byłaby ona możliwa, gdyby nie zaangażowanie całego Zespołu Instytutu Adama Mickiewicza, którego wysiłek wart jest poematu równego dziełom naszego patrona.

dr Barbara Schabowska
Dyrektor Instytutu Adama Mickiewicza

¹ A. Mickiewicz, *Zdania i uwagi z dzieł Jakóba Boehme, Anioła Szlązaka i Saint-Martina* [w:] tegoż, *Poezye*, t. 1, Kraków 1899, s. 276.

Misja Instytutu Adama Mickiewicza

Przyjmując, że największym kapitałem Polski jest jej kultura, która kształtuje Polaków, Instytut Adama Mickiewicza chce wspierać transfer kapitału kulturowego na kapitał ekonomiczny i polityczny.

Wizja

Zbudowanie trwałych relacji z zagranicznymi partnerami, pozwalających na prezentację polskiej kultury oraz inicjowanie międzynarodowej współpracy i wymiany kulturalnej w dialogu z faktycznymi potrzebami odbiorców, a także w zgodzie z założeniami polityki zagranicznej i zagranicznej polityki kulturalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

Cel strategiczny

Trwałe zainteresowanie polską kulturą, wykraczające poza ramy czasowe realizowanych projektów, w tym w szczególności wsparcie jej obecności w obszarach wyznaczonych przez kierunki polskiej polityki zagranicznej.

W 2000 roku rząd dostrzegł potrzebę stworzenia centrum, które koordynowałoby krajowe działania promujące wiedzę o naszej kulturze za granicą. Dlatego właśnie na mocy porozumienia ówczesnych ministrów – kultury i sztuki, Andrzeja Zakrzewskiego, oraz ministra spraw zagranicznych, Bronisława Geremka – powołano Instytut Adama Mickiewicza. Przypominają o tym tablice pamiątkowe, które znalazły się na naszych murach.

Dziś celem działania IAM jest rozwijanie międzynarodowej współpracy kulturalnej, inicjowanie wymiany myśli i projektów artystycznych, a także nawiązywanie oraz prowadzenie dialogu w tej dziedzinie z przedstawicielami innych państw i obszarów kulturowych.

Instytut jest pomysłodawcą, inicjatorem, producentem, koproducentem i partnerem liczonych już w tysiącach wydarzeń kulturalnych: wystaw, spektakli operowych czy baletowych, publikacji, konferencji i dyskusji, retrospektyw filmowych czy pokazów na festiwalach teatralnych. Podstawą naszych działań są relacje z partnerami, które IAM jako instytucja buduje od ponad 20 lat, organizując wizyty studyjne, angażując się w projekty oraz wymianę doświadczeń z podobnymi podmiotami na świecie. Geografia działań Instytutu pokrywa się ze strategicznymi kierunkami polskiej polityki zagranicznej, ze szczególnym uwzględnieniem krajów obszaru Unii Europejskiej, Wielkiej Brytanii, Izraela, Stanów Zjednoczonych Ameryki, Japonii, Chin i Korei.

Jednym z pierwszych ważnych projektów Instytutu Adama Mickiewicza była promocja polskich artystów i obecności ich dzieł na Festiwalu Europalia w Brukseli i państwach ościennych w 2001 roku. W tym samym roku IAM uruchomił portal Culture.pl, który początkowo był wyłącznie kalendarium wydarzeń związanych z polską kulturą, a dziś stanowi efektywnie redagowany internetowy magazyn kulturalny i największe źródło informacji o polskiej kulturze. Istnieje w 4 wersjach językowych: polskiej, angielskiej, ukraińskiej i rosyjskiej.

W kolejnych latach Instytut Adama Mickiewicza zorganizował m.in.:

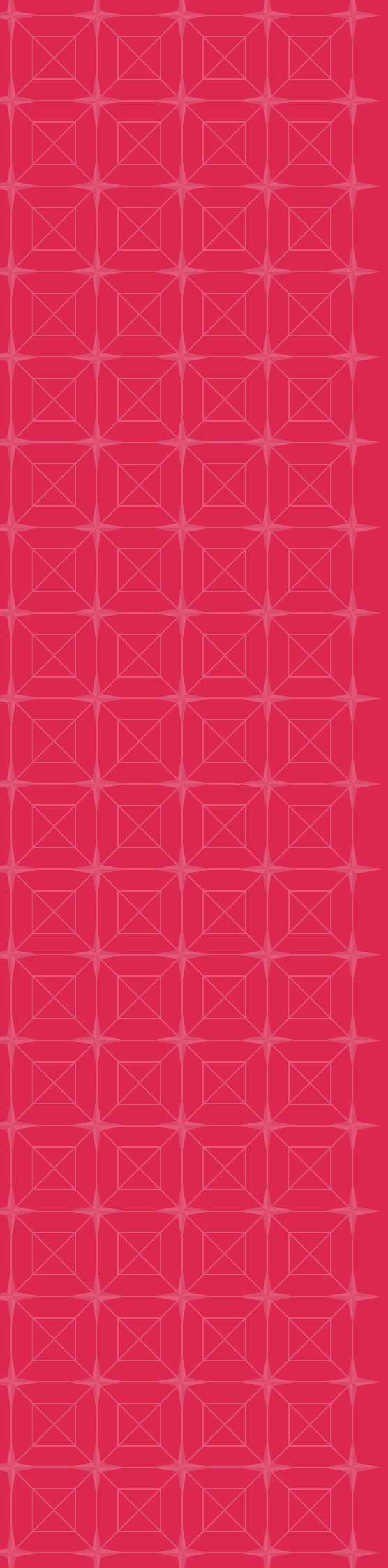
- Sezon Polski we Francji „Nova Polska” (lata 2004-2005)
- Rok Polsko-Niemiecki (lata 2005-2006)
- Sezon Polska – Rosja (2008 rok)
- Rok Polski w Izraelu (lata 2008-2009)
- Sezon kultury polskiej w Wielkiej Brytanii – Polska! Year (lata 2009-2010)
- zagraniczny Program Kulturalny Polskiej Prezydencji w Radzie UE (2011 rok)
- Program kulturalny z okazji obchodów 600-lecia nawiązania stosunków dyplomatycznych między Polską i Turcją (2014 rok)
- Program Wieloletni „Niepodległa” na lata 2017-2022 – komponent zagraniczny (lata 2017-2022)

- program prezentacji kultury polskiej w Izraelu (od 2019 roku)
- program kulturalny z okazji obchodów 100-lecia nawiązania stosunków dyplomatycznych między Polską i Japonią (2019 rok)
- program prezentacji kultury polskiej na EXPO w Dubaju (lata 2021-2022)
- Rok Stanisława Lema (2021 rok)
- 80. rocznica urodzin Krzysztofa Kieślowskiego (2021 rok)
- Rok Romantyzmu Polskiego (2022 rok)
- 90. rocznica urodzin Tomasza Stańki (2022 rok)
- program kulturalny polskiego stoiska na Targach Książki TIBE w Tajpej (2023 rok)
- 90. rocznica urodzin Krzysztofa Pendereckiego (2023 rok)

Od 2020 roku w swojej działalności IAM skupia się wokół 10 filarów tematycznych, które prezentują polską kulturę z jednej strony świadomością swoich korzeni i wyjątkowości, a z drugiej – patrzącą w przyszłość i nieustannie zmieniającą się.

Nasza działalność zogniskowana jest wokół budowania relacji oraz realizacji przede wszystkim dużych międzynarodowych projektów kulturalnych. Mogą się one wydarzyć nie tylko dzięki efektywnej współpracy z krajowymi oraz zagranicznymi partnerami, ale także dzięki naszej wewnętrznej organizacji – współpracy wydziałów programowych, projektowych i badawczych z wydziałami finansowo-księgowymi, administracją i IT. Wspiera nas również Rada IAM, w skład której wchodzi przedstawiciele istotnych środowisk kulturalnych.

Program

Lem i myślenie o przyszłości

CELE

- Wykorzystanie międzynarodowego potencjału twórczości i postaci Stanisława Lema do popularyzacji specyficznych i oryginalnych wartości polskiej kultury, związanych z innowacyjnością, kreatywnym wykorzystaniem zdobyczy technologicznych oraz możliwymi scenariuszami przyszłości.
- Inspirowanie obecności tematów i wprowadzanie idei pojawiających się w twórczości Stanisława Lema do innych dziedzin sztuki niż literatura (muzyka, sztuki wizualne) z uwydatnieniem ich żywego, twórczego i przyszłościowego wymiaru.
- Wspieranie dialogu nauki i sztuki poprzez inspirowanie oryginalnych projektów artystycznych związanych z nowymi technologiami (gry komputerowe), związanych z możliwościami istnienia dzieła sztuki, egzystencji człowieka czy jego koegzystencji z naturą w przyszłości.
- Dialog sztuk z dziedzictwem i myślą Stanisława Lema pokazujący, że polska kultura odpowiada na pytania związane z zagrożeniami, nad którymi aktualnie debatuje świat (m.in. przewartościowanie idei ciągłego wzrostu gospodarczego, ciągłej reprodukcji globalnego systemu, a przede wszystkim przemian, jakich człowiek dokonał w ekosystemach, prowadząc do zmian klimatycznych).

Polski romantyzm

CELE

- Twórcze wykorzystanie dziedzictwa polskiego romantyzmu – ze wskazaniem na takie jego cechy jak indywidualizm w relacji do wspólnoty, ludowość, duchowość i mesjanizm.
- Nawiązanie z zagranicznymi twórcami i odbiorcami dialogu dotyczącego istotnych elementów formujących tożsamość narodową oraz wynikających z tego specyficznych wartości odzwierciedlających się w sztuce, losach historycznych i rozwoju społecznym narodu.
- Wskazanie romantyzmu jako dorobku wciąż kształtującego polską kulturę współczesną poprzez pokazanie dialogu twórców z romantyzmem.
- Wspieranie dyskusji o polskiej duszy: romantycznej, słowiańskiej i metafizycznej.
- Popularyzacja najważniejszych fenomenów tamtego okresu poprzez przypomnienie ich żywotności i współczesnego oddziaływania na polską kulturę.

Awangarda

CELE

- Wzmocnienie i stymulowanie obecności polskich twórców awangardowych okresu międzywojennego i powojennego w międzynarodowym obiegu sztuki poprzez wystawy czasowe, konferencje, albumy, katalogi, książki, artykuły ukazujące znaczenie i siłę oddziaływania tej sztuki na przeszłość i współczesność.
- Ukazanie żywotności dziedzictwa polskiej awangardy (np. polska szkoła kompozytorska, polska szkoła animacji) we współczesnych nurtach sztuki europejskiej i światowej.
- Popularyzacja współczesnych dzieł i twórców odwołujących się do dziedzictwa polskiej awangardy, co stanowi dziś o ciągłości i żywotności polskiej kultury.
- Podkreślenie aktu artystycznego buntu i zmiany jako wartości przygotowującej grunt pod rzeczy nowe.
- Wykorzystanie rozpoznawalności polskich autorów awangardy teatralnej (Kantor, Grotowski) do prezentacji dokonań współczesnych polskich twórców teatralnych.

Nowa polska tradycja

CELE

- Ukazanie żywotności i autentyczności polskiej kultury tradycyjnej poprzez jej współczesne epifanie przybliżające zapomniane zwyczaje, sięgające po nowe technologie i nowoczesne środki wyrazu.
- Popularyzacja fenomenu polskich tańców ludowych (jak mazurek, oberek), których siła oddziaływania, jakość artystyczna i uniwersalność stanowi o kulturotwórczej wartości.
- Twórcze wykorzystanie polskiej kultury tradycyjnej wskazujące na jej wielokulturowe dziedzictwo etniczne, wspomagające międzykulturowy i pokojowy dialog Polski z innymi narodami i kulturami.
- Zachęcanie do doświadczania autentyczności polskiej kultury ludowej poprzez bezpośredni udział w tradycyjnych praktykach kulturowych.

Polski Jazz

CELE

- Umacnianie marki polskiego jazzu jako oryginalnego zjawiska na światowej scenie muzycznej poprzez obecność rodzimych zespołów i wykonawców na najważniejszych festiwalach i scenach Europy, Azji oraz Ameryki.
- Zwiększenie obecności młodego pokolenia polskich jazzmanów na międzynarodowej scenie muzycznej, zarówno tej twórczo odwołującej się do dziedzictwa przeszłości (np. Krzysztof Komeda, Tomasz Stańko), jak i tej eksplorującej nowe możliwości oraz brzmienia.
- Ukazanie fenomenu polskiego jazzu jako elementu formotwórczego poprzez projekty interdyscyplinarne oraz poprzez obecność w innych dziedzinach sztuki (film, teatr, sztuki wizualne) na przestrzeni ostatnich dekad i dzisiaj.

Złoty i srebrny wiek Rzeczypospolitej

CELE

- Podkreślenie obecnych w polskiej kulturze tradycji wielokulturowości i tolerancji poprzez wskazanie na dziedzictwo Rzeczypospolitej Obojga Narodów i tych jej wartości jako siły napędowej ówczesnej gospodarki i kultury.
- Ukazanie trwałości i ciągłości polskiej kultury – czerpiącej inspirację z dawnych dokonań – wyeksponowanie wątków unikalnych dla kultury Rzeczypospolitej Obojga Narodów w prezentacjach zagranicznych.
- Zaprezentowanie międzynarodowym odbiorcom formacji sarmackiej jako ruchu republikańskiego, zaangażowanego w obronę demokracji, otwartości, tolerancji, którego spuścizna duchowa jest wciąż obecna we współczesnej kulturze.

Kultura stołu

CELE

- Poznawanie i doświadczanie polskiej kultury za pośrednictwem tradycji kulinarnej.
- Podkreślenie czynności społecznej, wspólnotowej kultury stołu jako sposobu rozmowy o współczesnym świecie, otwartości na dialog, wymianę idei i pomysłów.
- Wykorzystanie sztuki kulinarnej do prowadzenia narracji o polskiej historii i kulturze, wsparcie promocyjne innych wydarzeń realizowanych przez IAM poprzez projekty związane z kulturą stołu.

Wielkie rocznice

CELE

- Trwałe wzmacnianie obecności wybitnych polskich twórców z przeszłości (np. Kieślowski 2021, Schulz 2022, Penderecki 2023, Nowosielski 2023) poprzez prezentację lub przypomnienie ich twórczości w nowych kontekstach i miejscach (festiwale, wystawy, retrospektywy, konferencje/diskusje, wydarzenia specjalne, koncerty, premiery czy projekty w przestrzeni wirtualnej).
- Twórcze wykorzystanie dorobku wybitnych polskich artystów w celu popularyzacji wiedzy o polskiej kulturze oraz historii XX i XXI wieku, jej dziedzictwa, a także kulturotwórczego znaczenia oraz oddziaływania na Europę i świat.
- Wykorzystanie międzynarodowej rozpoznawalności bohaterów rocznic do kontekstowej prezentacji współczesnej (najnowszej) kultury pozostającej w twórczym dialogu z dziedzictwem przeszłości.

Duchowość

CELE

- Ukazanie specyficznych cech polskiej sztuki (jej wymiaru etycznego, wolnościowego i mistycznego) na przestrzeni ostatnich wieków, jako trwałego, formotwórczego elementu.
- Kreowanie przestrzeni dyskusji wokół duchowego wymiaru współczesności, jej kryzysu i możliwości jego przełamania poprzez prezentację polskich dzieł podejmujących ten wątek i wchodzących z nim w twórczy dialog w przeszłości.
- Wskazanie judeochrześcijańskiego dziedzictwa polskiej kultury jako fundamentu dla jej współczesnych emanacji.

Niepodległa

CELE

- Popularyzacja fenomenu ruchu solidarnościowego i skupionych wokół niego twórców kultury w kontekście przemian geopolitycznych przełomu XX i XXI wieku w innych krajach Europy i świata (wykazanie podobieństw, różnic, inspiracji).
- Ukazanie dziedzictwa „Solidarności” i roli robotników w społeczno-politycznych przemianach polskiej historii, a także wskazanie jego wpływu na pejzaż polskiej oraz europejskiej kultury w ostatnich dekadach, szczególnie wśród odbiorców urodzonych na przełomie XX i XXI wieku.
- Popularyzacja polskiej sztuki użytkowej (np. designu, mody, rozwiązań architektonicznych) o własnych i uniwersalnych cechach, związanych zarówno z jakościami artystycznymi, jak i z przemianami życia społecznego i obyczajowego.
- Ukazanie roli Polski w przeszłości i dziś jako aktywnego inicjatora czy uczestnika kulturowego dialogu na rzecz pokoju na świecie.

Nowe filary

W czerwcu 2023 roku została podpisana nowa koncepcja programowa dla Instytutu Adama Mickiewicza na lata 2023-2028, która jest kontynuacją i rozwinięciem koncepcji przyjętej na lata 2020-2023. Geografia działań pokrywa się ze strategicznymi kierunkami polskiej polityki zagranicznej, ze szczególnym uwzględnieniem krajów obszaru Międzymorza, Unii Europejskiej, Wielkiej Brytanii, Izraela, Stanów Zjednoczonych, Japonii, Chin i Korei. Nowa koncepcja zakłada prezentację polskiej kultury świadomej swoich korzeni i patrzącej w przyszłość.

Działalność programowa skupia się na filarach tematycznych, które zostały uzupełnione o nowe obszary projektowe w stosunku do koncepcji zrealizowanej w latach 2020-2023.

Trójmorze

CELE

To inicjatywa państw Europy Środkowej, której potencjał ujawniła agresja Rosji na Ukrainę. Wspólnota losów krajów tego regionu oraz pozytywne doświadczenia modernizacyjne, zarówno po 1918, jak i po 1989 roku, mogą być źródłem środkowoeuropejskiej tożsamości, wyróżniającej ją na tle Starego Kontynentu. Siła i atrakcyjność różnorodnej polskiej kultury, powstałej w wyniku procesów modernizacyjnych (nie tylko w dwudziestoleciu międzywojennym, lecz także po upadku Związku Radzieckiego) jest wyrazem podmiotowości naszej wspólnoty. Porównanie tych doświadczeń w kulturze z dorobkiem innych państw Trójmorza i pogłębienie współpracy kulturalnej stworzy platformę budowy kapitału społecznego w tym regionie.

Wokół Pana Cogito

CELE

Postać z wierszy Herberta personifikuje nieugiętego, wiernego swoim wartościom i heroicznego człowieka. Niezlomność jest jedną z wartości polskiej kultury. Szczególnie łączy się ona z powstaniem warszawskim i ruchem „Solidarności”. W stulecie urodzin Herberta (w 2024 roku) wypada 80. rocznica wybuchu powstania warszawskiego. Dwa lata później natomiast (w 2026 roku) minie 45 lat od przyznania Złotej Palmy w Cannes dla *Człowieka z żelaza* Andrzeja Wajdy. Gdyby nie powstanie warszawskie i jego etos, legenda i wzorzec, nie byłoby pokolenia, które konsekwentnie i niezłomie dążyło do obalenia komunizmu – np. podczas strajków w Stoczni Gdańskiej, jakie w *Człowieku z żelaza* dokumentuje Wajda. Jest to filar pokazujący pokolenie polskich bohaterów i twórców kultury, którym zawdzięcza ona swoją ciągłość. Tych, którzy przenieśli ją przez najciemniejsze lata cenzury, represji i podporządkowania interesom ideologii. Jedną z tych postaci jest Józef Czapski.

I Rzeczpospolita

CELE

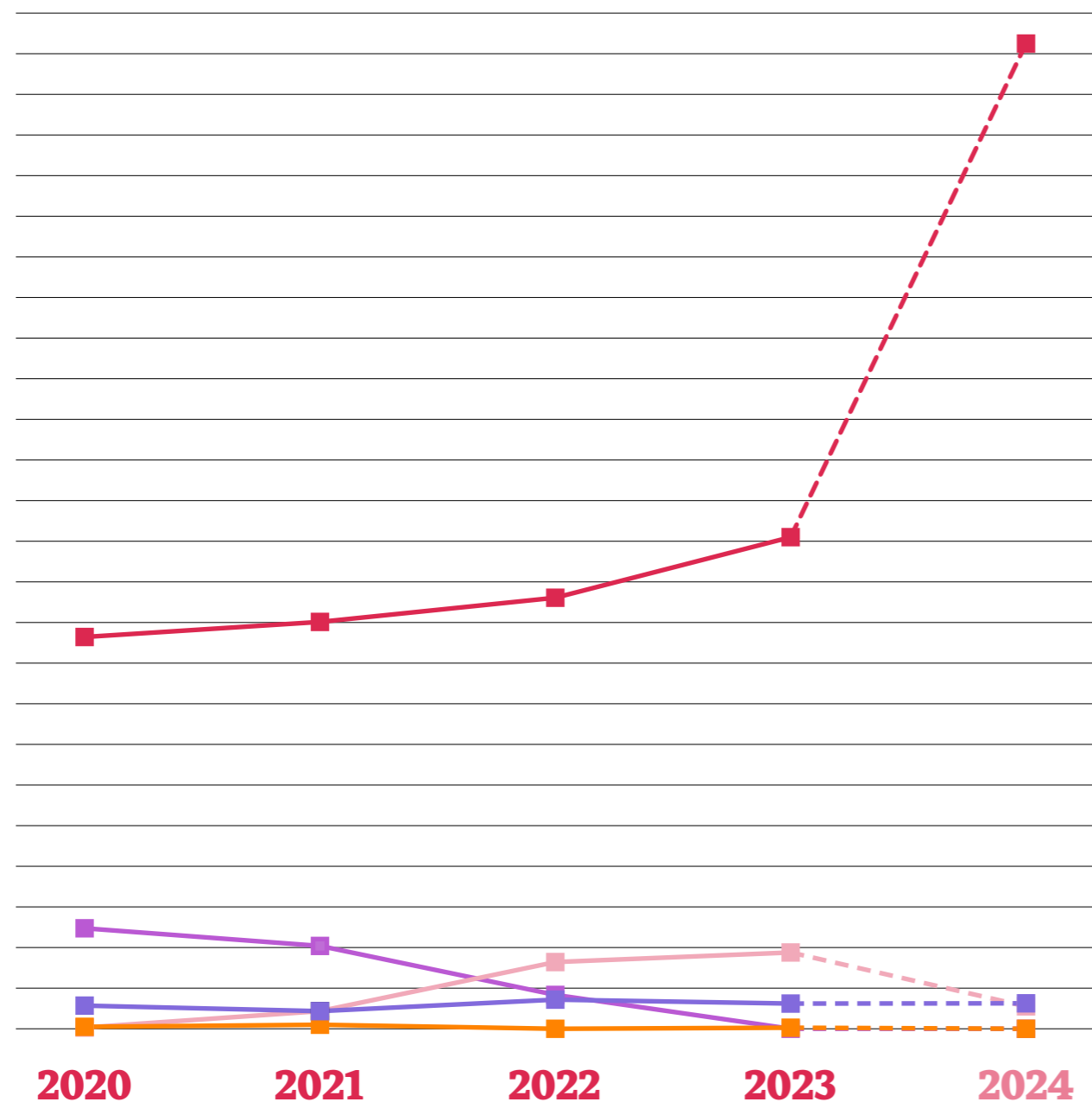
Prezentacja dziedzictwa tego okresu za granicą i wyeksponowanie republikańskich wartości, tolerancji i wysokiej kultury Rzeczypospolitej wskazuje na długie trwanie polskiej kultury w ogóle. Szczególnie zbliżająca się rocznica tysiąclecia koronacji Chrobrego na króla Polski, a także rozwijane przez IAM prace wokół manuskryptu Kras 52 będą okazjami do spojrzenia na dziedzictwo polskiego średniowiecza. Późniejszy zaś okres Rzeczypospolitej wielu narodów jest źródłem współczesnych antyimperialnych wartości polskiej wspólnoty, szczególnie istotnych w kontekście wojny na Ukrainie i obrony demokracji w Europie.

OBECNIE W IAM FUNKCJONUJĄ FILARY:

Trójmorze, Wokół Pana Cogito, Polski romantyzm, Awangarda, Nowa polska tradycja, Polski Jazz, I Rzeczpospolita, Projekty cykliczne.

Budżet Instytutu Adama Mickiewicza

- DOTACJA PODMIOTOWA
- PW NIEPODLEGŁA
- DOTACJE CELOWE NA WYDATKI BIEŻĄCE
- DOTACJE CELOWE NA WYDATKI INWESTYCYJNE
- PROGRAMY EUROPEJSKIE

Statystyki

ZAKRES	2020	2021	2022	01-06.2023	ŁĄCZNIE
Liczba wydarzeń kulturalnych (spektakle teatralne, wystawy, pokazy filmowe, koncerty, spotkania literackie)	111 40 wydarzeń w przestrzeni fizycznej 71 wydarzeń online	202 159 wydarzeń w przestrzeni fizycznej 43 wydarzenia online	174	70	557
Współpraca z artystami, kuratorami, przedstawicielami świata nauki i partnerami	1009 517 polskich 492 zagranicznych	1113 597 polskich 516 zagranicznych	1563 661 polskich 902 zagranicznych	589 348 polskich 241 zagranicznych	4274
Partnerzy instytucjonalni	179 79 polskich 100 zagranicznych	342 141 polskich 201 zagranicznych	380 186 polskich 194 zagranicznych	91 37 polskich 54 zagranicznych	992
Wizyty studyjne (liczba gości)	212 26 stacjonarnych 186 online	98	133	60	503
Rezydencje (liczba artystów)	30 5 stacjonarnych 25 online	77	51	3	161
Liczba artystów dofinansowanych w programie Kultura polska na świecie	97	338	655	471	1561

A decorative vertical border on the left side of the page, featuring a repeating pattern of squares with internal geometric lines, creating a grid-like structure with starburst or floral motifs at the intersections.

**Największe
realizacje**

Premiera spektaklu

Respublika w reż. Łukasza Twarkowskiego

Lietuvos nacionalinis dramos teatras, Wilno, Litwa (3-5.09.2020 r.)

Pokaz spektaklu *Respublika* Joanny Bednarczyk w Litewskim Narodowym Teatrze Dramatycznym to jedno z najważniejszych wydarzeń drugiej połowy 2020 roku. Za reżyserię sztuki, wyprodukowanej we współpracy z Münchner Kammerspiele, odpowiada Łukasz Twarkowski. Prezentacja ta została nominowana do nagrody Wydarzenia Kulturalnego Roku na Litwie.

Tematyka spektaklu czerpie z historii Rzeczypospolitej Obojga Narodów oraz podejmuje kwestie równości i sprawiedliwości społecznej. Punktem wyjścia jest historia Rzeczypospolitej Pawłowskiej, która powstała na terenie dzisiejszej Litwy. Wychodząc od tej historii, Twarkowski stworzył na wskroś współczesny spektakl o poszukiwaniu wolnościowej utopii. Sztuka nawiązuje także do wątków polsko-litewskich, wolnej kultury szlacheckiej i rozwija je w refleksję o wolności w ogóle, skupiając się na relacji między wspólnotą a jednostką.

Do współpracy przy produkcji zaproszono międzynarodowy zespół artystów: litewskich i niemieckich aktorów oraz polsko-francuski zespół kreatywny. Spektakl znalazł się w stałym repertuarze wileńskiego teatru, a w 2021 roku prezentowany był na zagranicznych festiwalach teatralnych, m.in. Münchner Kammerspiele w Monachium.

Uczestnicy: 800 osób

Echo medialne: 53 publikacje w litewskich mediach

Partnerzy: Lietuvos nacionalinis dramos teatras, Münchner Kammerspiele, Instytut Polski w Wilnie

”Na Litwie niemal nie ma przedstawień o podobnej formie, większość doświadczeń „Respubliki” będzie więc dla litewskiej publiczności czymś zupełnie nowym.

Portal 15min.lt

Premiera opery

Gismondo, Re di Polonia Leonarda Vinciego

Markgräfliches Opernhaus, Bayreuth, Niemcy (11-13.09.2020 r.)

Po prawie 300 latach {oh!} Orkiestra Historyczna pod kierownictwem Martyny Pastuszki przygotowała współczesną interpretację opery *Gismondo, Re di Polonia* Leonarda Vinciego. Dzieło zostało zaprezentowane premierowo w Niemczech podczas pierwszego Festiwalu Oper Barokowych w Bayreuth.

Koncertowe wykonanie opery w Bayreuth było pierwszą niemiecką prezentacją *Gismonda*. Tytułową rolę odegrał Max Emanuel Cenčić, jeden z najbardziej fascynujących i wszechstronnych współczesnych śpiewaków, który specjalizuje się w wykonawstwie muzyki XVIII wieku. Obok niego wystąpili: Aleksandra Kubas-Kruk, Sophie Junker, Yuriy Mynenko, Dilyara Idrisova, Jake Arditti oraz Vasily Khoroshev.

Gismondo okazał się sensacją festiwalu – wszystkie bilety zostały wyprzedane, choć oba koncerty odbywały się w reżimie sanitarnym (w związku z pandemią COVID-19). Koncerty były również rejestrowane i transmitowane online (na platformach streamingowych) oraz, podobnie jak pozostałe koncerty festiwalu, odtwarzane przez bawarskie radio BR-KLASSIK.

Trzy płytowy album z nagraniem opery Vinciego, wydany w maju 2020 roku przez Parnassus Arts Productions we współpracy z Instytutem Adama Mickiewicza, zebrał znakomite międzynarodowe recenzje oraz otrzymał m.in. nominację do prestiżowej Nagrody Niemieckiej Krytyki Płytowej.

Uczestnicy: 600 osób

Echo medialne: 39 publikacji w polskich i zagranicznych mediach

Partnerzy: Parnassus ARTS Productions, Bayreuth Baroque Opera Festival, ORLEN Deutschland GmbH, {oh!} Orkiestra Historyczna przy wsparciu Miasta Gliwice, Międzynarodowy Festiwal Muzyki Dawnej Improwizowanej „All’Improviso”, Towarzystwo Kulturalne Fuga, Teatr Miejski w Gliwicach

Gismondo, Re di Polonia to najciekawszy z utworów napisanych dla rodziny Stuartów w Rzymie. Na odkrycie czekał 300 lat.

” **Muzycy udowodnili, że barok nie musi być schematyczny i nudny. W ich grze była taneczność, ale też i poezja.**

Jackek Kornak, dziennik „Rzeczpospolita”

Wystawa

Pologne (1840-1918). Peindre l'âme d'une nation (Polska 1840-1918. Zobrazować ducha narodu)

**z programem
wydarzeń
towarzyszących**

**Muzeum Louvre-Lens,
Lens, Francja (25.09.2019-20.01.2020 r.)**

Wystawa *Polska 1840-1918. Zobrazować ducha narodu* była największą ekspozycją polskiego malarstwa z okresu XIX wieku i początku XX wieku, jaka kiedykolwiek odbyła się we Francji. Zaprezentowanych zostało ponad 120 obrazów autorstwa 44 twórców. Wiele z nich rzadko opuszczało wcześniej granice kraju. Na wystawie znalazły się dzieła tak wybitnych artystów jak: Jacek Malczewski, Jan Matejko, Józef Chełmoński, Artur Grottger czy Olga Boznańska. Organizatorzy i kuratorzy zwrócili szczególną uwagę na rolę malarstwa w kształtowaniu tożsamości narodowej Polaków, opartej na historii i tęsknocie za wolnością w czasie, kiedy Polska nie było formalnie na mapie Europy. Na wystawie można było prześledzić zarówno wpływy francuskiej sztuki na polską twórczość, jak i momenty w dziejach, które łączyły obie kultury.

Ekspozycję uzupełniał bogaty program wydarzeń towarzyszących realizowany w trzech blokach: Kultura – Polonia (kultura polska od Chopina do Gombrowicza); Polonitude (Polska w oczach francuskiej Polonii); oraz La Pologne Aujourd'hui (artyści współcześni). Znalazł się w nim m.in. program muzyczny, który obejmował występy Jakuba Józefa Orlińskiego, Marcina Maseckiego & Jerzego Rogiewicza i Oli Bilińskiej. Odbył się festiwal Muse & Piano poświęcony muzyce Fryderyka Chopina, zaprezentowano też spektakl *Trans-Polska* w reżyserii Cédrica Le Maoût. Zorganizowano także pokazy filmów wybitnych polskich reżyserów, m.in. Krzysztofa Kieślowskiego, Andrzeja Wajdy i Andrzeja Żuławskiego. Ekspozycji towarzyszył obszerny katalog.

Patronat nad wystawą objęli prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Andrzej Duda i prezydent Republiki Francuskiej Emmanuel Macron.

Uczestnicy: 63 000 osób

Echo medialne: 103 publikacje w polskich i zagranicznych mediach

Partnerzy medialni wystawy: Le Monde, Connaissance des Arts, France Musique, La Voix du Nord, France 3 Hauts-de-France

Partnerzy: Muzeum Louvre-Lens, Muzeum Narodowe w Warszawie, Muzeum Narodowe w Krakowie, Muzeum Narodowe w Poznaniu, Zamek Królewski w Warszawie, Zamek Królewski na Wawelu, Muzeum Okręgowe w Toruniu, Fundacja im. Raczyńskich przy Muzeum Narodowym w Poznaniu, Biblioteka Polska w Paryżu, Instytut Polski w Paryżu

9 polskich instytucji wypożyczyło obrazy ze swoich zbiorów na wystawę w Louvre-Lens.

” **Miażdżona historią, która rozdzierała jej ziemię rękoma rywali, Polska po części zawdzięczała ocalenie swojej duszy malarzom, którzy uchwycili jej istotę: to właśnie im muzeum Louvre-Lens poświęca swoją najnowszą wystawę.**

Tygodnik Valeurs actuelles

Wystawa

Dom Odziany. Dostrajanie się do sezonowej wyobraźni

Pawilon polski na London Design Biennale 2021

Somerset House, Londyn, Wielka Brytania (1-27.06.2021 r.)

Koncepcję wystawy wyłoniono w ogólnopolskim konkursie na kuratorski projekt ekspozycji/instalacji do zrealizowania w pawilonie polskim podczas London Design Biennale 2020 (z powodu pandemii COVID-19 odbyło się w 2021 roku). Temat przewodni biennale brzmiał: „Resonance” (Rezonans). Zwycięska koncepcja to projekt autorstwa Małgorzaty Kuciewicz i Simonego De Iacobisa z grupy projektowej Centrala oraz kuratorki Aleksandry Kędziorek. Twórcy pokazali, jak przestrzeń domu poprzez wykorzystanie różnego rodzaju tkanin odzwierciedla kiedyś zmieniające się pory roku. Projekt bazował na pracach polskiej artystki Alicji Bielawskiej.

Wystawa nawiązuje do historycznych kontekstów obecności tkaniny we wnętrzach mieszkalnych. W nowatorski sposób odnosi się do historii polskiej awangardy, podkreślając znaczenie domowych rytuałów, prywatnego wnętrza i sposobów jego kreacji. Paleta barw – inspirowana całoroczną obserwacją konkretnego polskiego krajobrazu – zachęca do celebrowania upływu czasu, wrażliwości na cykliczność przyrody i świadomego jej doświadczania.

Ekspozycję IAM pokazał pięciokrotnie:

- na Biennale Designu w Londynie (czerwiec 2021 r.),
- w Muzeum Narodowym w Krakowie (maj – sierpień 2022 r.),
- na Biennale Designu w Lublanie (maj – październik 2022 r.),
- na Triennale Architektury w Lizbonie (listopad – grudzień 2022 r.),
- w Wilnie w związku z obchodami 700-lecia Wilna (wrzesień – październik 2023 r.).

Uczestnicy: 171 000 osób¹

Echo medialne: 65 publikacji w polskich i zagranicznych mediach²

Partnerzy: London Design Biennale, Lisbon Architecture Triennale, Galeria Arka, Vilnius Gallery Weekend, Muzeum Narodowe w Krakowie, Museum of Architecture and Design w Lublanie, Ambasada RP w Lublanie, Instytut Polski w Londynie, Ambasada RP w Lizbonie, Instytut Polski w Wilnie

Dom Odziany ubrał przestrzenie w pięciu państwach i pięciu przestrzeniach zabytkowych: Pałacio Sinel de Cordes, Kamienicy Szofalskich, Somerset House, zamku Fužine i klasztorze bazylianów z XVI wieku.

¹ Dane dotyczą czterech odsłon. W momencie oddawania publikacji do druku dane statystyczne dotyczące wystawy w Wilnie nie były jeszcze dostępne.

² Dane dotyczą tylko jednej wystawy, podczas London Design Biennale

„Chociaż nie jest ilustracją przestrzeni określonej w czasie, oferuje odwiedzającym Somerset House wielozmysłowe doświadczenie.

Dwumiesięcznik Selvedge

Trasa koncertowa

Marcin Wasilewski Trio & Joe Lovano Arctic Riff Tour

Finlandia: Helsinki, Espoo;
Hiszpania: Kadyks, Sewilla;
Włochy: Rzym, Wenecja, Mediolan
(1.10-19.10. 2021 r.)

Marcin Wasilewski Trio to niekwestionowana gwiazda polskiego jazzu. Zespół od ponad 25 lat występujący w niezmiennym składzie – Marcin Wasilewski (fortepian), Sławomir Kurkiewicz (kontrabas), Michał Miśkiewicz (perkusja) – przez międzynarodowych krytyków jest uznawany za jedną z najwybitniejszych i najbardziej unikalnych formacji jazzowych swojego pokolenia.

Nakładem prestiżowej wytwórni ECM Records z Monachium w czerwcu 2020 roku ukazał się nagrany we francuskim Studio La Buissonne album *Arctic Riff*. Lider zespołu zaprosił do współpracy ikonę amerykańskiego jazzu, giganta saksofonu tenorowego, laureata m.in. nagrody Grammy – Joe Lovano. Na album złożyło się jedenaście kompozycji, w tym: cztery autorstwa Wasilewskiego, jedna – Lovano oraz dwie wersje utworu *Vashkar* Carli Bley. Dzieło zebrało kilkadziesiąt znakomitych recenzji na całym świecie i znalazło się na 27. miejscu wśród najważniejszych nowych albumów wybranych w ankiecie „Top New Releases of 2020” krytyków prestiżowego amerykańskiego magazynu „JazzTimes”.

W 2021 roku grupa w składzie Marcin Wasilewski Trio i Joe Lovano wyruszyła w trasę koncertową promującą *Arctic Riff*. W pierwszym etapie zagrali na europejskich festiwalach: April Jazz Festival w fińskim mieście Espoo, Belgrade Jazz Festival, JazzMi Festival w Mediolanie, Veneto Jazz w Wenecji oraz Roma Jazz Festival. Odwiedzili także Palermo i Katanię na Sycylii oraz hiszpańską Sewillę i Puerto Real (Kadyks). Drugim etapem trasy była seria koncertów w Polsce: w Warszawie, Poznaniu, Szczecinie, Gdańsku, Krakowie i Katowicach.

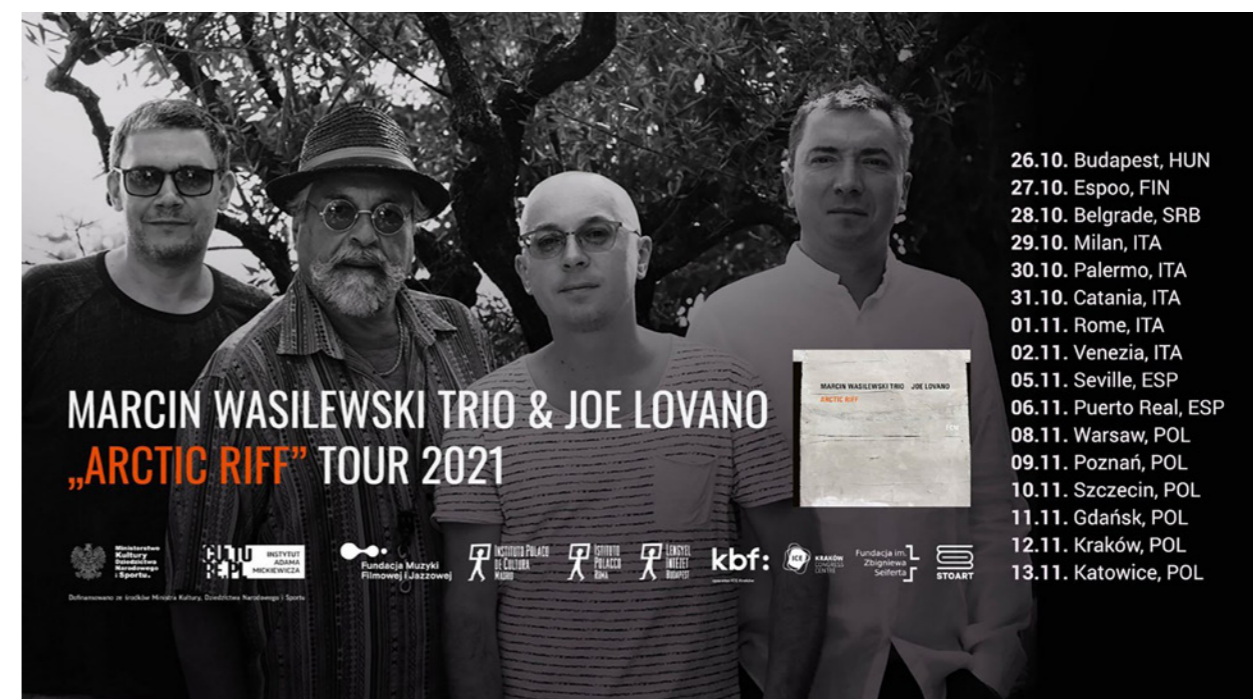
Uczestnicy: 5800 osób

Echo medialne: 149 publikacji w polskich i zagranicznych mediach

Partnerzy: Fundacja im. Zbigniewa Seiferta, Fundacja Muzyki Filmowej i Jazzowej, Związek Artystów Wykonawców STOART, Centrum Kongresowe ICE Kraków, Akademia Muzyczna im. Karola Szymanowskiego w Katowicach, Instytut Polski w Madrycie, Instytut Polski w Rzymie

Trasa koncertowa Marcin Wasilewski Trio & Joe Lovano *Arctic Riff* miała swój ciąg dalszy w listopadzie 2022 roku, obejmując miasta we Włoszech, Francji, Serbii, Czechach i Niemczech.

- 26.10. Budapest, HUN
- 27.10. Espoo, FIN
- 28.10. Belgrade, SRB
- 29.10. Milan, ITA
- 30.10. Palermo, ITA
- 31.10. Catania, ITA
- 01.11. Rome, ITA
- 02.11. Venezia, ITA
- 05.11. Seville, ESP
- 06.11. Puerto Real, ESP
- 08.11. Warsaw, POL
- 09.11. Poznań, POL
- 10.11. Szczecin, POL
- 11.11. Gdańsk, POL
- 12.11. Kraków, POL
- 13.11. Katowice, POL

„Dla poszukujących ukojenia i subtelności *„Arctic Riff”* może być więc odkryciem na miarę złota.

Portal onet.pl

Wystawa

CZAS NASZ | UNSERE ZEIT | OUR TIME

Albertinum – Staatliche Kunstsammlungen, Drezno, Niemcy (2.10.2020-18.04.2021 r.)

Dwie najważniejsze prace Magdaleny Abakanowicz – *Tłum* i *Klatka* – z kolekcji Muzeum Narodowego we Wrocławiu zostały zaprezentowane w drezdeńskim Albertinum podczas indywidualnej wystawy poświęconej tej światowej sławy artystce. Pomimo dużej rozpoznawalności rzeźbiarki, w Niemczech jak dotąd brakowało indywidualnych prezentacji jej dzieł. Grupa *Tłum* składa się z 26 postaci stworzonych przez Magdaleny Abakanowicz między 1986 a 1994 rokiem i przedstawia figury ustawione w milczący, ale kroczący przed siebie tłum, który otwiera przed odbiorcą szerokie pole interpretacji. Druga prezentowana praca artystki, *Klatka*, ukazująca bezgłową figurę uwięzionego, jest wymownym komentarzem do *Tłumu*.

W tym samym okresie polscy widzowie w Pawilonie Czterech Kopuł Muzeum Sztuki Współczesnej mogli obejrzeć instalację *Sandmühle* (*Młyn piaskowy*) Günthera Ueckera – jednego z najwybitniejszych współczesnych niemieckich autorów. Twórczość obojga wyśmienitych artystów na wielu płaszczyznach interpretacyjnych dotyka istotnych i egzystencjalnie ważnych tematów. Kwestia kondycji i pozycji człowieka w obecnym świecie – od lat 80. XX wieku pozostająca w centrum uwagi twórców tego pokolenia – jest dzisiaj aktualna bardziej niż kiedykolwiek.

Obie wystawy, prezentowane równolegle w Dreźnie i we Wrocławiu, opatrzone zostały wspólnym tytułem.

Uczestnicy: 12 200 osób

Partnerzy: Staatliche Kunstsammlungen Dresden, Muzeum Narodowe we Wrocławiu

Od 2022 roku IAM pracuje nad czterema kolejnymi wystawami Magdaleny Abakanowicz: w Tel Awiwie, Paryżu, Japonii i Finlandii.

Wystawa

Andrzej Wróblewski. Waiting room

Moderna galerija, Lublana, Słowenia (15.10.2020-10.01.2021 r.)

W salach Moderna galerija – jednego z najstarszych i najbardziej prestiżowych muzeów sztuki nowoczesnej w Europie Środkowej – zaprezentowano ponad 120 dzieł Andrzeja Wróblewskiego. To pierwsza zagraniczna wystawa, która skupiała się na ostatnim okresie twórczości artysty, tj. latach 1955-1957. Znalazły się na niej trzy znane obrazy: *Poczekalnia I*, *Kolejka trwa*, *Poczekalnia II*, (*Ukrzesłowanie I*) oraz *Nagrobek*, (*Nagrobek kobieciarza*). Towarzyszyły im liczne gwasze, monotypie oraz kilkanaście wielkoformatowych prac stworzonych na papierze pakowym. Znaczna część dzieł nigdy wcześniej nie była eksponowana lub pokazano ją po raz pierwszy od 1958 roku. Do zespołu kuratorskiego wystawy należeli: Marta Ziółkowska, Wojciech Grzybała oraz Marko Jenko.

Wystawa dzieliła się na pięć części. Pierwsza z nich nawiązywała do ostatniej podróży, którą Wróblewski odbył wspólnie z krytyczką sztuki Barbarą Majewską do Jugosławii w 1956 roku. Druga część poświęcona była atmosferze życia domowego i codzienności macierzyństwa, a trzecia nawiązywała do tematu oczekiwania, ukazywała zatem poczekalnie, kolejki, ukrzesłowania. Oddzielną przestrzeń przeznaczono na prace skomponowane wokół postaci chłopca – bardzo ważnego motywu w późnej twórczości artysty. W ostatniej sekcji zaprezentowano 33 monotypie powstałe prawdopodobnie w ostatnich tygodniach życia Wróblewskiego. Wystawie towarzyszył obszerny katalog.

Wystawa *Andrzej Wróblewski. Waiting Room* znalazła się w ścisłej czołówce (top 5) wydarzeń artystycznych 2020 roku zarówno w Słowenii (ranking dwóch największych dzienników „Delo” i „Dnevnik”), jak i w Polsce (ranking „Polityki”). Ponadto została nominowana do nagrody Onetu i Miasta Krakowa – O!Lśnienie w kategorii „sztuki wizualne”.

Echo medialne: 99 publikacji w polskich i zagranicznych mediach

Partnerzy: Fundacja Andrzeja Wróblewskiego, Moderna galerija w Lublanie, Slovenian Cinematheque w Lublanie

W 2020 roku w Wilnie Instytut Adama Mickiewicza wraz z MO Museum zorganizował wystawę *Trudny wiek. Wróblewski – Wajda – Szapocznikow*. Przyciągnęła ona niemal 25 000 odbiorców.

” **Wystawa pod wieloma względami jest wyjątkowa. Została zorganizowana z niebywałym rozmachem. Odwiedzający mają możliwość zobaczyć ponad 120 prac!**

Portal artinfo.pl

Polskie sezony muzyczne w Wielkiej Brytanii

**Royal Scottish National Orchestra,
Edynburg, Gateshead, Wielka Brytania
(14.03-15.12.2021 r.)**

**Wigmore Hall,
Londyn, Wielka Brytania (10.02-3.11.2022 r.)**

Organizowane na terenie Wielkiej Brytanii projekty z obszaru muzyki poważnej miały na celu wzmocnienie obecności polskiego środowiska muzycznego w europejskich ośrodkach oraz promocję rodzimych artystów i kompozytorów.

Siedem niezwykłych koncertów, liczne wydarzenia towarzyszące i ponad 457 000 odbiorców – to efekt sezonu artystycznego Polska Scotland zorganizowanego w 2021 roku w Royal Scottish National Orchestra z jedną z czołowych europejskich orkiestr. Szkocka publiczność mogła podziwiać m.in. skrzypaczkę Nicolę Benedetti i pianistę Benjamina Grosvenora, a także usłyszeć polskich kompozytorów, którzy wywołali szczególny rezonans w Szkocji i historii RSNO, przedstawionych na równi z utworami największych brytyjskich kompozytorów. Wśród prezentowanych polskich twórców znaleźli się: Chopin, Szymanowski, Lutosławski i Panufnik – każdy z nich odwiedził Szkocję. Ponadto w programie zawarto utwory m.in. Weinberga, Bacewicz i Kilara. Ze względu na pandemię COVID-19 niemal wszystkie koncerty odbywały się online. Na uwagę zasługują także różnorodne wydarzenia towarzyszące – m.in. panel dyskusyjny o historyczno-kulturowych powiązaniach Polski i Szkocji.

W 2022 roku polscy artyści wystąpili w londyńskiej Wigmore Hall z muzyką Chopina, Moniuszki, Karłowicza i Lutosławskiego. Cykl pięciu koncertów był kontynuacją projektu zapoczątkowanego w 2019 roku. W Londynie usłyszeć można było: rezydenta Wigmore Hall 2022, Józefa Orlińskiego, {oh!} Orkiestrę Historyczną, Ewę Pobłocką i Kwartet Śląski. Przeprowadzono także warsztaty dla dzieci oparte na wybranych dziełach muzyki polskiej. Przygotował je Tom Poster, jeden z laureatów BBC Music Magazine Awards.

Uczestnicy: 7500 osób oraz 500 000 odbiorców online

Echo medialne: 39 publikacji w brytyjskich mediach

Partnerzy: Royal Scottish National Orchestra, Wigmore Hall

Polskiemu sezonowi muzycznemu w Szkocji towarzyszył program mentoringowy – Composers' Hub – przeznaczony dla młodych kompozytorów z całego świata.

Spektakl

Częstki kobiety

na między-
narodowych
festiwalach
teatralnych

**Romaeuropa Festival,
Rzym, Włochy (17-19.09.2021 r.)**

**Vilnius International Theatre Festival SIRENOS,
Wilno, Litwa (27.09.2021 r.)**

Uznany za najlepszą polską produkcję 2019 roku spektakl *Częstki kobiety* produkcji TR Warszawa zaprezentowano międzynarodowej publiczności na festiwalu Romaeuropa w Rzymie oraz podczas Vilnius International Theatre Festival SIRENOS.

Częstki kobiety w reż. Kornéla Mundruczó to dramat rodzinny ukazujący siłę i determinację kobiet. Wykorzystując scenę spotkania rodzinnego, reżyser jak w soczewce ukazuje problemy i wewnętrzne konflikty społeczeństwa polskiego. Spektakl został doceniony zarówno przez publiczność, jak i środowisko teatralne. Otrzymał m.in. Grand Prix oraz nagrody dla najlepszej aktorki i drugiego najlepszego aktora na Festiwalu Boska Komedia w Krakowie (2019), Nagrodę im. Konrada Swinarskiego dla najlepszego reżysera w sezonie 2018/2019, Nagrodę im. Aleksandra Zelwerowicza za najlepszą kreację aktorską w sezonie 2018/2019.

Romaeuropa to jedno z najważniejszych europejskich wydarzeń kulturalnych, podczas którego prezentowane są m.in. trendy świata sztuki performatywnej oraz dzieła światowych mistrzów teatru. W czasie festiwalu odbywają się liczne pokazy teatralne, taneczne czy performatywne, a także koncerty i debaty. Misją Vilnius International Theatre Festival SIRENOS jest wymiana idei dzięki obecności produkcji zarówno litewskich, jak i tych powstałych na międzynarodowych scenach.

Uczestnicy: 930 osób

Echo medialne: 29 publikacji we włoskich mediach

Partnerzy: Romaeuropa Festival, TR Warszawa, Oskaras Koršunovas Theatre / International Theatre Festival SIRENOS, Instytut Polski w Wilnie

Wystawa

O dobro Ojczyzny. Litwa i Polska w epoce Konstytucji 3 maja

z programem
wydarzeń
towarzyszących

Muzeum Narodowe – Pałac Wielkich Książąt Litewskich, Wilno, Litwa (19.10.2021-16.01.2022 r.)

Wystawa została zorganizowana z okazji 230. rocznicy uchwalenia Konstytucji 3 maja oraz Zaręczenia Wzajemnego Obojga Narodów. Znalazły się na niej najważniejsze artefakty i dzieła sztuki dotyczące tego wydarzenia: przede wszystkim oryginał aktu Konstytucji 3 maja z 1791 roku, jego tłumaczenie na język litewski (z epoki), rękopis aktu Zaręczenia Wzajemnego Obojga Narodów oraz portrety uczestników Sejmu Czteroletniego. Kuratorem wystawy był dr Ramunė Šmigelskytė-Stukienė.

Ekspozycji towarzyszył bogaty program wydarzeń kulturalnych i edukacyjnych, m.in. koncertów, konferencji, wykładów, spektakli teatralnych oraz oprowadzań po wystawie. Szczególnie interesujący okazał się koncert muzyki dawnej z repertuarem polsko-litewskiego kompozytora Feliksa Janiewicza w wykonaniu zespołu The Violin Consort. Przygotowano także obszerny katalog w języku litewskim, polskim i angielskim.

Patronat nad wystawą objęli prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Andrzej Duda oraz prezydent Republiki Litewskiej Gitanas Nausėda, którzy wzięli także udział w wernisażu.

Uczestnicy: 18 770 osób

Echo medialne: 39 publikacji w litewskich mediach

Partnerzy: Muzeum Narodowe – Pałac Wielkich Książąt Litewskich, Zamek Królewski w Warszawie, Ambasada RP w Wilnie, Ambasada Litwy w Polsce, Instytut Polski w Wilnie

Publiczność zobaczyła prawie 200 eksponatów z ponad 40 kolekcji prywatnych oraz publicznych – muzeów, bibliotek, archiwów kościelnych i klasztornych w Polsce, na Litwie, Białorusi i Ukrainie.

**„Imponująca
Międzynarodowa Wystawa
„O dobro Ojczyzny. Litwa i Polska
w epoce Konstytucji 3 maja”
prezentująca ponad 200 eksponatów
z ponad 40 instytucji i prywatnych kolekcji
Litwy, Polski, Ukrainy i Białorusi.**

Portal lofficiel.lt

Wystawa

Piotra Barszczowskiego

podczas XIII Biennale
Sztuki Współczesnej

**Theatre Area,
Florence, Italy (23-31.10.2021 r.)**

„Kobieta przez wieki w sztuce. Kobieta w sztuce współczesnej” – taki był temat przewodni XIII Biennale Sztuki Współczesnej we Florencji, na którym praca Piotra Barszczowskiego, pokazywana dzięki zaangażowaniu Instytutu, zdobyła aż dwa medale. W organizowanym w 2022 roku biennale wzięło udział ponad 450 artystów z 65 krajów, prezentując łącznie 1000 prac.

Prace Piotra Barszczowskiego, składające się na pierwszą wystawę artysty za granicą, można było oglądać w prestiżowym Theatre Area, gdzie odbyła się też inauguracja biennale oraz przedstawianie dzieł laureatów konkursu.

Barszczowski za neowitraz *Ostatnia wieczerza XXI* otrzymał podczas XIII Biennale Sztuki we Florencji złoty medal im. Wawrzyńca Wspaniałego „Lorenzo il Magnifico” w kategorii Sztuki Multimedialne – nagrodę przyznawaną przez międzynarodowe jury złożone z wybitnych naukowców, historyków i krytyków sztuki. Wręczono mu także nagrodę publiczności.

To motyw 12 kobiet z pracy *Ostatnia wieczerza XXI* zwrócił szczególną uwagę zespołu kuratorów. Praca stanowi nową wizję biblijnego wydarzenia i jest próbą rezygnacji z silnego wzoru, którym jest długi stół Leonarda da Vinci, na rzecz nowatorskiego rozwiązania na plastyczno-teologicznej płaszczyźnie. Barszczowski zaproponował nowy układ kompozycji, niespodziewaną perspektywę, a także osadził biblijną historię w XXI wieku, wykorzystując przy tym złoty podział, ciąg Fibonacciego, bryły platońskie, anamorfozę, tenebryzm, atrybuty, znaki i symbole.

Uczestnicy: 11 350 osób

Echo medialne: 41 publikacji w polskich i zagranicznych mediach

Partnerzy: Fundacja Artystyczna „Pegaz”, Biennale Sztuki Współczesnej we Florencji, Instytut Polski w Wiedniu

W dniach 25.03-22.04.2022 roku nagrodzona praca została również zaprezentowana przez IAM austriackiej publiczności w wiedeńskim kościele Maria am Gestade.

” XIII Biennale we Florencji:
Polak ze złotym medalem
Wawrzyńca Wspaniałego.

Portal gazzettaitalia.pl

Premiera spektaklu

Rohtko w reż. Łukasza Twarkowskiego

**Riga Dailes Theatre,
Ryga, Łotwa (12.03.2022 r.)**

Spektakl *Rohtko* w reżyserii Łukasza Twarkowskiego to koprodukcja Instytutu Adama Mickiewicza, Teatru im. Jana Kochanowskiego w Opolu oraz Riga Dailes Theatre. To kolejny projekt Instytutu kontynuujący współpracę z polskim reżyserem – Łukaszem Twarkowskim – który angażowany jest do zagranicznych produkcji teatralnych.

Rohtko to projekt zainspirowany życiem i sztuką amerykańskiego malarza abstrakcyjnego – Marka Rothko – o łotewskich korzeniach. Świat przedstawiony w spektaklu stawia istotne pytanie o relacje między oryginałem a kopią, tym, co realne, a tym, co wirtualne, między zapośredniczeniem a reprezentacją. Materialność, która charakteryzuje współczesny świat sztuk wizualnych, spotyka się w spektaklu z filmowym zapisem rzeczywistości i światem wirtualnym. Zderzana jest ona z ulotnością performansu i śmiertelną naturą teatru. Nie da się zamknąć spektaklu w ramach jednego gatunku – dramat, reżyseria, scenografia i aktorstwo z wykorzystaniem rozwiązań technologicznych zastosowanych w telewizji i kinie tworzą wyjątkowe wydarzenie artystyczne.

Spektakl *Rohtko* otrzymał łotewskie nagrody teatralne „Spēlmaņu nakts”:

- najlepsze przedstawienie,
- nagroda specjalna „Innowacja”,
- najlepszy reżyser – Łukasz Twarkowski,
- najlepszy scenograf – Fabien Lédé,
- najlepsza aktorka drugoplanowa – Vita Varpina.

Partnerzy: Riga Dailes Theatre, Teatr im. Jana Kochanowskiego w Opolu

” Nic dziwnego, że spektakl jest mrocznym przedmiotem pożądania dyrektorów festiwali na całym świecie [...], żadna bowiem transmisja VOD nie zastąpi oglądania na żywo „Rohtko”, którego tematem jest, nomen omen, specyfika arcydzieła sztuki.

Jacek Cieślak, dziennik „Rzeczpospolita”

Wystawa

Stille Rebellen. Polnischer Symbolismus um 1900 (Cisi Buntownicy. Polski symbolizm ok. 1900 r.)

z programem
wydarzeń
towarzyszących
Fokus auf Polen

**Kunsthalle der Hypo-Kulturstiftung,
Monachium, Niemcy (23.05-7.08.2022 r.)**

Ponad 130 wybitnych dzieł – autorstwa m.in. Olgi Boznańskiej, Jacka Malczewskiego, Jana Matejki, Józefa Mehoffera, Władysława Podkowińskiego, Ferdynanda Ruszczyca, Kazimierza Sichulskiego, Wojciecha Weissa, Witolda Wojtkiewicza oraz Leona Wyczółkowskiego – złożyło się na największą jak dotąd wystawę polskich malarzy przełomu XIX i XX wieku zaprezentowaną w Niemczech. Punktem wyjścia dla ekspozycji stała się Młoda Polska jako okres wielkiego rozkwitu malarstwa, rzeźby, literatury i myśli estetycznej w Polsce. Obrazy wypożyczono z licznych kolekcji prywatnych i publicznych, w tym m.in. ze zbiorów Muzeum Narodowego w Warszawie, Muzeum Narodowego w Krakowie, Muzeum Narodowego w Poznaniu czy Kolekcji Raczyńskich.

Patronat nad wystawą objęli prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Andrzej Duda oraz prezydent Niemiec Frank-Walter Steinmeier. W wernisżu wziął także udział wicepremier, minister kultury i dziedzictwa narodowego Piotr Gliński.

Cichym Buntownikom towarzyszył bogaty program kulturalny pt. *Fokus auf Polen*, którego głównym punktem był koncert muzyki polskiej w słynnej monachijskiej Herkulesaal. Zabrzmiały w niej utwory Karola Szymanowskiego, Fryderyka Chopina, Mieczysława Weinberga oraz – na znak solidarności z ofiarami wojny w Ukrainie – dzieło ukraińskiego kompozytora, Mykoły Łysenki. Uwagę odbiorców przykuły też pokazy filmów niemych z muzyką na żywo *Fokus auf Polen: Lost and Found*. Wszystkie wyświetlone obrazy niegdyś uchodziły za zaginione – dopiero po latach odnaleziono je w prywatnych zbiorach lub zagranicznych archiwach filmowych. Zorganizowano również wykłady prof. Andrzeja Szczerskiego, dr Agnieszki Bagińskiej i dr Neriny Santorius.

Uczestnicy: 38 000 osób

Echo medialne: 20 publikacji w niemieckich mediach

Partnerzy: Kunsthalle der Hypo-Kulturstiftung w Monachium, Muzeum Narodowe w Warszawie, Muzeum Narodowe w Krakowie, Muzeum Narodowe w Poznaniu, Konsulat Generalny RP w Monachium, Theatiner Film, Filмотeka Narodowa – Instytut Audiowizualny (FINA), Pilecki-Institut Berlin

W 2022 roku Monachijczycy po raz pierwszy zobaczyli jedną z największych prezentacji polskiego symbolizmu przełomu XIX i XX wieku, jakie miały dotąd miejsce na świecie.

„**Kunsthalle München
zadziwiał nieznanym.
Tym razem polscy symboliści
dostarczają ekscytujących
spostrzeżeń.**”

Dziennik „Salzburger Nachrichten”

Instalacja

Greenhouse silent disco

podczas
23. Triennale
Sztuk Dekoracyjnych
i Architektury
Współczesnej

**Palazzo dell'Arte,
Mediolan, Włochy (15.07-11.12.2022 r.)**

Triennale w Mediolanie za hasło przewodnie w 2022 roku przyjęło sentencję „Unknown Unknowns. An Introduction to Mysteries”, mającą na celu wywołać dyskusję o wyzwaniach związanych z przyszłością naszej planety oraz namysł nad tym, co wciąż we współczesnym świecie pozostaje niewiadomą.

Instalacja *Greenhouse silent disco*, dzięki odwołaniom do romantycznych koncepcji zmysłowego, cielesnego doświadczania przyrody i współodczuwania z nią, okazała się ważnym głosem w tej dyskusji. Projekt bazował na badaniach realizowanych przez wybitnego fizjologa roślin, profesora Hazema Kalajiego z Wydziału Rolnictwa i Ekologii SGGW w Warszawie, który opracował metodę umożliwiającą monitorowanie kondycji poszczególnych roślin i całych ekosystemów.

Barbara Nawrocka i Dominika Wilczyńska, projektantki instalacji, nadały jej formę szklarni wypełnionej ponad 200 roślinami, umożliwiając tym samym bezpośredni kontakt ludzi i roślin. Instalację wyposażono w cyfrowe sensory połączone z systemami komputerowymi, które na bieżąco śledziły i rejestrowały, w jaki sposób komunikują się rośliny (czyli jak reagują na określone potrzeby i zmienne, np. dotyk człowieka czy niestałe warunki atmosferyczne). „Mowę” roślin można było zrozumieć za pomocą zmieniających się kolorów światła LED, a także dźwięków, na które przekładały ją systemy komputerowe.

Michał Duda i Małgorzata Devosges-Cuber – autorzy licznych wystaw i publikacji poświęconych projektowaniu i architekturze – stali za ideą projektu jako jego kuratorzy.

Uczestnicy: 305 700 osób

Echo medialne: 48 publikacji w polskich i zagranicznych mediach

Partnerzy: Triennale di Milano, Muzeum Architektury we Wrocławiu, Instytut Polski w Rzymie, Konsulat Generalny RP w Mediolanie

Uczestnicy 23. Triennale Sztuk Dekoracyjnych i Architektury Współczesnej w Mediolanie podczas instalacji *Greenhouse silent disco* mogli doświadczyć, jak 200 roślin reaguje na ich dotyk.

” Zapierająca dech w piersiach atmosfera, w której odwiedzający są całkowicie otoczeni roślinami i ich jasnym, dźwięcznym językiem. Żywa i zmieniająca się konfiguracja, która unika idealnego i nieruchomego obrazu natury, ale zmienia się wraz ze wzrostem roślin i przemijającymi porami roku.

Portal smallzine.it

Wystawa

Solidarność. Pomoc. Wolność

z programem
wydarzeń
towarzyszących

Instytut Pileckiego w Berlinie, Berlin, Niemcy (25.08.2022-31.03.2023 r.)

Berlińczycy odwiedzający wystawę *Solidarność. Pomoc. Wolność* mogli poznać historię NSZZ „Solidarność” – jego powstania, działalności, a także niespotykanej skali wsparcia, jakie otrzymał od zachodnich sąsiadów. Szczególny nacisk położono na opowiedzenie o akcjach solidarnościowych oraz o komitetach pomocy, które powstawały na całym świecie w reakcji na wprowadzenie w Polsce stanu wojennego. Ekspozycja została podzielona na dwie strefy. Pierwsza z nich przypominała lata 1980-1981, działalność i znaczenie „Solidarności”. Druga, znacznie obszerniejsza część, poświęcona była okresowi po wprowadzeniu stanu wojennego.

Wystawa nie tylko przypominała rolę „Solidarności”, lecz także zachęcała do refleksji nad solidarnością we współczesnym kontekście. Opowieść o wsparciu, na jakie mogli liczyć polscy więźniowie polityczni na Białorusi. Epilog wystawy skłaniał widza do refleksji nad tym, co dziś oznacza słowo „solidarność”, także w innych kontekstach, przede wszystkim najbardziej aktualnym – agresji Rosji na Ukrainę. Znalazło się też miejsce na wspomnienie o kilku przykładach niezwykłego zrywu solidarnościowego Polaków na rzecz Ukrainy.

Bogaty program wydarzeń kulturalnych towarzyszący wystawie umożliwił podjęcie dyskusji nad wątkami poruszonymi przez *Solidarność. Pomoc. Wolność*. W programie znalazły się warsztaty edukacyjne o „Solidarności” dla młodzieży, seminaria, dyskusje, oprowadzania kuratorskie oraz pokazy filmów.

Kuratorem wystawy był dr Łukasz Kamiński. W grudniu 2022 roku ekspozycję odwiedził prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Andrzej Duda.

Uczestnicy: 2300 osób

Echo medialne: 15 publikacji w polskich i zagranicznych mediach

Partnerzy: Ośrodek „Pamięć i Przyszłość”, Pilecki-Institut Berlin

Ze względu na duże zainteresowanie ekspozycja została przedłużona o cztery miesiące.

Spektakl

Śnieg

na 32. Narodowym
Festiwalu Teatralnym
w Bukareszcie

**Teatrul Național București,
Bukareszt, Rumunia (7.11.2022 r.)**

„Krucze granice. Płynne historie” to temat przewodni 32. Narodowego Festiwalu Teatralnego w Bukareszcie, podczas którego zaprezentowano przedstawienia przekraczające granice estetyczne i polityczne oraz stawiające pytania o relacje z teraźniejszością i przyszłością. Wśród prezentowanych spektakli znalazł się *Śnieg* – pierwsza polska adaptacja powieści Orhana Pamuka w reżyserii Bartosza Szydłowskiego. Tę monumentalną koprodukcję czterech polskich teatrów – Teatru Łąźnia Nowa, Gdańskiego Teatru Szekspirowskiego, STUDIO teatrgalerii i Teatru Śląskiego im. St. Wyspiańskiego w Katowicach – zagraniczna widownia mogła zobaczyć po raz pierwszy. Obsada składała się zarówno z aktorów profesjonalnych, jak i amatorów, co jest charakterystyczne dla spektakli realizowanych przez Teatr Łąźnia Nowa.

Narodowy Festiwal Teatralny w Bukareszcie to najważniejsze teatralne wydarzenie organizowane w stolicy Rumunii. Pierwszy raz został zorganizowany w 1990 roku, po upadku reżimu komunistycznego. Początkowo festiwal był corocznym przeglądem rumuńskich produkcji, ale od 2005 roku rozwijany jest również program międzynarodowy. Wydarzenie znane jest z inicjowania dialogu między artystami lokalnymi i zagranicznymi oraz publicznością.

Uczestnicy: 600 osób

Echo medialne: 15 publikacji w polskich i zagranicznych mediach

Partnerzy: Teatr Łąźnia Nowa

W październiku 2023 roku *Śnieg* został zaprezentowany trzykrotnie na Festiwalu Teatralnym w Wuzhen w Chinach.

Wystawa

The Dark Arts. Aleksandra Waliszewska and Symbolism from the East and North

z programem
wydarzeń
towarzyszących

**Narodowe Muzeum Sztuki im. M.K. Čiurlionisa,
Kowno, Litwa (3.02-22.05.2023 r.)**

Wystawa kuratorowana przez Natalię Sielewicz i Alison M. Gingeras stanowiła bezprecedensowe połączenie północno-wschodniego symbolizmu europejskiego z twórczością współczesnej artystki oraz czołowych przedstawicieli polskiej sztuki przełomu XIX i XX wieku. Na ekspozycję złożyło się ponad 200 prac autorstwa 36 artystów z Polski, Czech i krajów bałtyckich od XIX wieku do współczesności. Jej osią była twórczość Aleksandry Waliszewskiej, nawiązująca m.in. do motywów zaczerpniętych z tradycji romantycznych i legend charakterystycznych dla Europy Wschodniej. Była to pierwsza tak obszerna prezentacja dzieł artystki na Litwie.

W czasie trwania wystawy zorganizowano wiele wydarzeń towarzyszących, wśród nich spotkania, koncerty, oprowadzania kuratorskie, zajęcia edukacyjne oraz specjalny program filmowy. W kinie Romuva, w którym odbywały się pokazy filmów nawiązujących do tematyki wystawy, spotkali się Tomasz Kolankiewicz i Agnieszka Smoczyńska, aby porozmawiać o związkach kina noir z malarstwem Aleksandry Waliszewskiej. Oprowadzania po wystawie przygotowały Olga Drenda i Zuzanna Bartoszek, a spotkanie wokół książki *Upiór. Historia naturalna*, ilustrowanej obrazami Aleksandry Waliszewskiej, poprowadzili Łukasz Kozak i Rūta Miškinytė z Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie. W maju, jako część programu Nocy Muzeów, na dziedzińcu Narodowego Muzeum Sztuki im. M.K. Čiurlionisa odbył się koncert Adama Struga i Hipolita Woźniaka. Poprzedził go występ Grety Petkevičienė i Laury Lukenskienė, które wykonały sutartinės – archaiczne pieśni ludowe.

Uczestnicy: 27 000 osób

Echo medialne: 44 publikacje w polskich i litewskich mediach

Partnerzy: Narodowe Muzeum Sztuki im. M.K. Čiurlionisa, Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie, Cinema centre „Romuva”, Instytut Polski w Wilnie

Wystawa oraz wydarzenia jej towarzyszące cieszyły się ogromnym zainteresowaniem publiczności oraz mediów; zostały również docenione przez litewską krytykę artystyczną. W prasie ukazały się obszerne relacje i recenzje.

”**Doskonale ilustruje współczesny świat, który utracił stabilność z powodu wojny, pandemii, kryzysu klimatycznego i bezradności małego mieszkańca tego świata.**

Portal diena.lt

Program

Postartistic Assembly

podczas Gwangju Biennale

Gwangju Biennale, Gwangju, Republika Korei (7.04-9.07.2023 r.)

Polski Pawilon przyjął niekonwencjonalną formę spotkań, warsztatów i działań performatywnych, które funkcjonowały pod wspólną nazwą – *Postartistic Assembly*. Ten publiczny program wydarzeń, nierzadko angażujący odbiorców, podejmował temat relacji sztuki z codziennym życiem, wydobywał aspekt „sztuki poza sztuką” i podkreślał zmiany zachodzące we współczesnej kulturze.

Formuła zgromadzenia, w większym stopniu niż wystawa, wychodziła naprzeciw potrzebom, z jakimi mierzy się obecnie sztuka współczesna. Prezentacja obiektów zastąpiona została przez różnorodne, rozciągnięte w czasie procesy, dla których inspiracją była specyfika miejsca, w którym się odbywały. Zaangażowanie w kwestie pozaartystyczne miało na celu zawiązywanie się kolektywów i pracę nad dziełami o rozproszonym lub nieujawnionym autorstwie. Bycie razem, troska o środowisko i relacje międzyludzkie oraz międzygatunkowe miały znaczący wpływ na metody pracy artystycznej. *Postartistic Assembly* charakteryzowało się przenikaniem dyscyplin i sięganiem po narzędzia z różnych dziedzin: muzyki, filmu, teatru, ale i nauk społecznych, aktywizmu politycznego, ekonomii czy geologii.

Program obejmował 15 wydarzeń (spotkania, warsztaty, działania performatywne) oraz prezentację filmów kolektywu Freefilmers z Mariupola *From East to the East. The journey to the place we belong to* będący wyrazem solidarności i realnego wsparcia dla osób pracujących w sektorze sztuk wizualnych w sytuacji wojny. W ramach programu filmowego wyświetlono również prace Alicji Rogalskiej, Jaśminy Wójcik i kolektywu CentrumCentrum. Ważnym polskim akcentem była również obecność twórczości Małgorzaty Mirgi-Tas na wystawie głównej Biennale. Kuratorami *Postartistic Assembly* byli Sebastian Cichocki oraz Marianna Dobkowska.

Uczestnicy: 50 000 osób

Partnerzy: Gwangju Biennale Foundation

Odejście od klasycznego pawilonu na rzecz cyklu jednorazowych wydarzeń podczas Gwangju Biennale to innowacyjna formuła opowiadania o sztuce współczesnej i propozycja działań poza utartymi schematami.

Inscenizacja

Symfonii pieśni żałosnych Henryka Mikołaja Góreckiego

**English National Opera,
Londyn, Wielka Brytania (27.04-6.05.2023 r.)**

Z okazji obchodów 90. rocznicy urodzin Henryka Mikołaja Góreckiego – niezwykle popularnego w Wielkiej Brytanii – English National Opera zaprezentowała na deskach London Coliseum sceniczną adaptację *Symfonii pieśni żałosnych*, jednego z najoryginalniejszych arcydzieł muzyki polskiej XX wieku.

Spektakl w reżyserii Isabelli Bywater był pierwszą prezentacją dzieła Góreckiego w takiej formie. Słowa napisanej po polsku symfonii zabrzmiały w oryginalnym języku, co nie należy do zwykłej praktyki instytucji znanej z korzystania z tłumaczeń na język angielski. Orkiestrę poprowadziła Lidiya Yankovskaya, a w partii solowej wystąpiła Nicole Chevalier. Za oprawę wideo odpowiadał Roberto Vitalini, reżyserią światła zajął się Jon Driscoll. Wizualizacje doskonale korespondowały z muzyką i dramaturgią utworu.

Premierowe wykonanie odbyło się przy pełnej widowni. Spektakl został świetnie przyjęty zarówno przez publiczność, jak i brytyjską krytykę. Wystawiano go sześciokrotnie.

Uczestnicy: 7000 osób

Echo medialne: 38 publikacji w brytyjskich mediach

Partner: English National Opera

” Produkcja Isabelli Bywater dla ENO popularnej III Symfonii Henryka Góreckiego jest efektowna i poruszająca, a odczytanie dyrygentki Lidiyi Yankovskayi odświeżające i pozbawione sentymentalizmu [...]. Hipnotyzujące projekcje wideo Roberto Vitaliniego i niepokojące światło Jona Driscolla miały decydujący wpływ na sukces spektaklu, podobnie jak scenografia Bywater.

Clive Paget, dziennik „The Guardian”

Na stronie Culture.pl ukazał się wywiad z reżyserką, Isabellą Bywater, w którym opowiada o psychologii ukrytej w utworze Henryka Mikołaja Góreckiego.

Wystawa

Arrasy Zygmunta Augusta

oraz premiera wydania

Fraszki Jana Kochanowskiego w języku polskim i litewskim

Dzięki zaangażowaniu Instytutu wawelskie arrasy, jedna z najcenniejszych kolekcji tkanin artystycznych na świecie, po raz pierwszy w takiej skali gościły za granicą.

Do 56 bibliotek na Litwie trafiły *Fraszki* Jana Kochanowskiego przetłumaczone na język litewski.

Muzeum Narodowe – Pałac Wielkich Książąt Litewskich, Wilno, Litwa (3.05-30.07.2023 r.)

Do stolicy Litwy sprowadzono prawie 40 gobelinów, wśród których znalazło się aż dziewięć wielkoformatowych tapiserii. Wawelski zbiór arrasów uważany jest za jedną z najcenniejszych kolekcji tkanin artystycznych na świecie, która w tej skali nigdy wcześniej nie była eksponowana poza murami Zamku Królewskiego w Krakowie. Stanowi ona swego rodzaju przypomnienie prawdziwego rozkwitu Krakowa i Wilna w czasie renesansu oraz jest doskonałą reprezentacją tej epoki w kulturze europejskiej.

Wystawa została objęta honorowym patronatem prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudy oraz prezydenta Republiki Litewskiej Gitanasa Nausėdy. Chętnie odwiedzali ją także przedstawiciele władz publicznych i inne osobistości przy okazji szczytu Paktu Północnoatlantyckiego, który odbywał się w Wilnie 11-12 lipca 2023 roku. Prezentacja *Arrasów Zygmunta Augusta* wpisała się również w obchody 700-lecia Wilna, stając się jednym z najistotniejszych wydarzeń organizowanych w 2023 roku z tej okazji.

Premiera wydania *Fraszki* Jana Kochanowskiego w języku polskim i litewskim oraz ich czytanie sceniczne okazały się najważniejszymi punktami bogatego programu wydarzeń towarzyszących wystawie. Zawarty w trzech księgach zbiór poezji Jana Kochanowskiego składa się z 319 utworów opatrzonych wstępem i obszernym komentarzem tłumaczki – prof. dr hab. Reginy Kożeniauskienė. Ilustrowane przez litewskich grafików wydanie posiada również objaśnienia nazw. Za reżyserię czytania scenicznego odpowiedzialny był Jarosław Kilian, który do współpracy zaprosił litewskich aktorów: Birute Mar oraz największą gwiazdę litewskiej sceny, Vladasa Bagdonasa. O oprawę muzyczną zadbała prof. Maria Pomianowska wraz z polsko-litewskim zespołem muzyki dawnej. Ciekawym elementem programu wydarzeń towarzyszących był także cykl audycji *Heard but Unknown* w litewskim radiu LRT Klassika.

Ze względu na ogromne zainteresowanie publiczności wystawa została przedłużona o dwa tygodnie.

Uczestnicy: 61 200 osób

Echo medialne: 105 publikacji w litewskich mediach

PARTNERZY: Zamek Królewski na Wawelu, Muzeum Narodowe – Pałac Wielkich Książąt Litewskich

Wystawa

Poetyka konieczności

podczas
London Design
Biennale 2023

Somerset House, Londyn, Wielka Brytania (1-25.06.2023 r.)

Wystawa *Poetyka konieczności*, której autorami byli Zofia Jaworowska, Peter Vladimirov i Michał Sikorski, otrzymała główną nagrodę za najwybitniejszy projekt prezentowany na londyńskim biennale („Awarded to the most outstanding overall contribution”). W jury przyznającym nagrodę zasiadali m.in. Paola Antonelli (The Museum of Modern Art), Victoria Broackes (London Design Biennale), Es Devlin (artist and designer), Ben Evans (London Design Festival), dr Christopher Turner (V&A Museum).

Wystawa, wpisując się w hasło przewodnie Biennale – „The Global Game: Remapping Collaborations” – podjęła próbę opowiedzenia, w jaki sposób przedmiotom, takim jak pozyskane z rozbieranych budynków okna, poprzez wtórne wykorzystanie, nadaje się drugie życie. Jednocześnie zachęcała do namysłu nad możliwościami współdziałania w czasach kryzysu, zwłaszcza gdy dostępne zasoby zmieniają się i kurczą, a świat musi poszukiwać nowych procesów i rozwiązań. *Poetyka konieczności* to także swego rodzaju wezwanie do odejścia od estetyki jako nadrzędnego celu projektowania na rzecz funkcjonalności, która wymaga od projektantów coraz większej kreatywności.

Projekt składał się z trzech etapów. Pierwszym była zbiórka okien przeprowadzona w marcu 2023 roku na terenie Wielkiej Brytanii. Drugim – wykorzystanie zebranych okien jako elementu wystawy w Polskim Pawilonie. Na ostatnim etapie okna przekazano do Charkowa, gdzie posłużyły osobom odbudowującym swoje domy zniszczone w wyniku rosyjskich bombardowań.

Polskiej prezentacji towarzyszyły panele dyskusyjne oraz oprowadzanie kuratorskie. W pierwszych dniach po otwarciu o zwycięstwie Polskiego Pawilonu pisały najważniejsze tytuły zagranicznej prasy zajmującej się designem, sztuką i architekturą.

Uczestnicy: 27 900 osób

Echo medialne: 64 publikacji w polskich i zagranicznych mediach

Partner: London Design Biennale

Okna pozyskane w zbiorce przed wystawą *Poetyka konieczności* podczas London Design Biennale 2023 w drodze do Charkowa przejechały 2917 km.

” W przypadku polskiego pawilonu istnieje dobrze zdefiniowane uzasadnienie dla ekspozycji: Fundacja BRDA ma nadzieję wykorzystać wystawę do podniesienia świadomości i zebrania kolejnych okien w Wielkiej Brytanii. Jeśli biennale musiało wybrać zwycięzcę, to przynajmniej wybrało wyjątkowo mądrze.

Kwartalnik Disegno Journal

Spektakl

Diasporas of Sorrows: Der Moment; Until.With/Out. Enough

**upamiętniający
80. rocznicę
powstania w getcie
warszawskim**

**Palacio de Bellas Artes, San Luis Pototsi,
Meksyk, Meksyk (22.07-24.09.2023 r.)**

Dwuczęściowy spektakl taneczny *Diasporas of Sorrows*, który przygotowali wybitni choreografowie: Jacek Przybyłowicz (*Der Moment*) oraz Itzik Galili (*Until.With/Out.Enough*), powstał na zamówienie Instytutu. Na światowej premierze w Palacio de Bellas Artes wystąpili tancerze z Centro de Producción de Danza Contemporánea (CEPRODAC).

Spektakl powstał ku pamięci powstania, które 80 lat temu wybuchło w likwidowanym przez hitlerowców getcie warszawskim. Miał on na celu nie tylko przypomnieć historię społeczności żydowskiej, lecz także wydobyć z niej wymiar ponadhistoryczny. Pragnienie wolności i pokoju nie straciło na aktualności w obliczu dzisiejszych konfliktów zbrojnych, dlatego przesłanie sztuki zostało osadzone w kontekście globalnym, a historyczne przeżycia opowiedziano za pomocą uniwersalnego języka tańca.

Tytuł choreografii Jacka Przybyłowicza nawiązuje do największego dziennika wydawanego w języku jidysz w Europie Środkowej. W swojej choreografii Przybyłowicz razem z autorką koncepcji dramaturgicznej Joanną Szymajdą wykorzystali zamieszczone w dzienniku wspomnienia oraz ikonografie, uzupełnione zbiorami z archiwów, m.in. Żydowskiego Instytutu Historycznego, Muzeum Historii Żydów Polskich POLIN czy Instytutu Yad Vashem.

Itzik Galili – izraelsko-holenderski choreograf, uznawany za jednego z najwybitniejszych twórców tańca współczesnego swojego pokolenia – zaprezentował choreografię pt. *Until.With/Out.Enough*, stworzoną do utworu *Quasi Una Fantasia* Henryka Mikołaja Góreckiego. Ta część spektaklu eksplorowała koncepcję zamkniętej przestrzeni w naszych umysłach, czym w wymiarze dramaturgicznym i duchowym nawiązuje do całościowej idei projektu. Spektakl łącznie (w całości lub w częściach) został zaprezentowany 12 razy.

Uczestnicy: 1500 osób

Echo medialne: 15 publikacji w zagranicznych mediach

Partnerzy: Instituto Nacional de Bellas Artes y Literatura (INBAL), Centro de Producción de Danza Contemporánea (CEPRODAC), Foundation of the National Institute of Fine Arts

Der Moment był kroniką społeczności żydowskiej mieszkającej w Polsce, ze szczególnym uwzględnieniem Warszawy, największego wówczas ośrodka diaspory w Europie.

Festiwal polskiej muzyki sakralnej

Joy & Devotion: The Polish Sacred Music Festival

**St Martin-in-the-Fields,
Londyn, Wielka Brytania
(2-5.11.2021 r.; 8-11.11.2022 r.; 7-11.11.2023 r.)**

Festiwal Joy & Devotion, który jak dotąd odbył się już trzy razy, stanowi niepowtarzalną okazję, aby zapoznać brytyjską publiczność z polską dawną i współczesną muzyką sakralną oraz zachęcić do dalszej eksploracji naszej rodzimej kultury. Partnerem i gospodarzem festiwalu jest słynący ze wspaniałej akustyki i bogatej oferty wydarzeń muzycznych kościół St Martin-in-the-Fields przy Trafalgar Square. O najwyższy muzyczny poziom dba dyrektor artystyczny festiwalu, kompozytor i dyrygent ceniony na Wyspach Brytyjskich – prof. dr hab. Paweł Łukaszewski.

Od pierwszej odsłony w 2021 roku na festiwalu wystąpiło osiem chórow prezentujących najważniejsze polskie utwory muzyki sakralnej: The Polyphony, The Gesualdo Six, Tenebrae Choir, Echo, Rodolfus Choir, The Brabant Ensemble, The Carice Singers oraz The Epiphoni Consort. W repertuarze znalazły się utwory wybitnych polskich kompozytorów, m.in. Łukasza Farcinkiewicza i Aleksandra Jana Szopy, Henryka Mikołaja Góreckiego, Wojciecha Kilara, Mariana Borkowskiego, Stanisława Moryty, Marianą Sawy, Pawła Łukaszewskiego, Marcina Łukaszewskiego, Jerzego Libana, Wincentego z Kielczy, Grzegorza Gerwazego Gorczyckiego, a także utwory współczesnych kompozytorek: Roxanny Panufnik, Aleksandry Chmielewskiej i Anny Ročławskiej-Musiałczyk.

Echo medialne: 59 publikacji w zagranicznych mediach

Partnerzy: St Martin-in-the-Fields, Instytut Polski w Londynie

W programie jednego z „Koncertów w porze lunchu”, organizowanego w czasie trwania Festiwalu Joy & Devotion w St Martin-in-the-Fields, znalazł się utwór Marii Szymanowskiej, czyli teściowej Adama Mickiewicza.

„Siedem brytyjskich premier podczas tego niezwykłego festiwalu współczesnej polskiej muzyki sakralnej, porusza się między [muzyką] głęboko poruszającą, niezwykle intensywną i niesamowicie religijną.

Robert Hugill, Blog Planet Hugill

Wystawa

Warszawa. Feniks z popiołów

z programem
wydarzeń
towarzyszących

Bank of Japan, Hiroszima, Japonia (16.11.2023-5.02.2024 r.)

Wystawa przedstawiła japońskiej publiczności niezwykłą historię Warszawy: jej losy podczas II wojny światowej, powstania warszawskiego oraz dzieje jej powojennej odbudowy. Ekspozycja została zaprezentowana w Bank of Japan, miejscu nieprzypadkowym. Budynek byłego oddziału Banku Japonii to jeden z nielicznych obiektów, które przetrwały wybuch bomby atomowej w Hiroszynie. Zbieżność losów Warszawy i Hiroszimy, zrujnowanych w wyniku działań wojennych i odbudowanych potem przez społeczeństwo, nadała ekspozycji uniwersalnego charakteru.

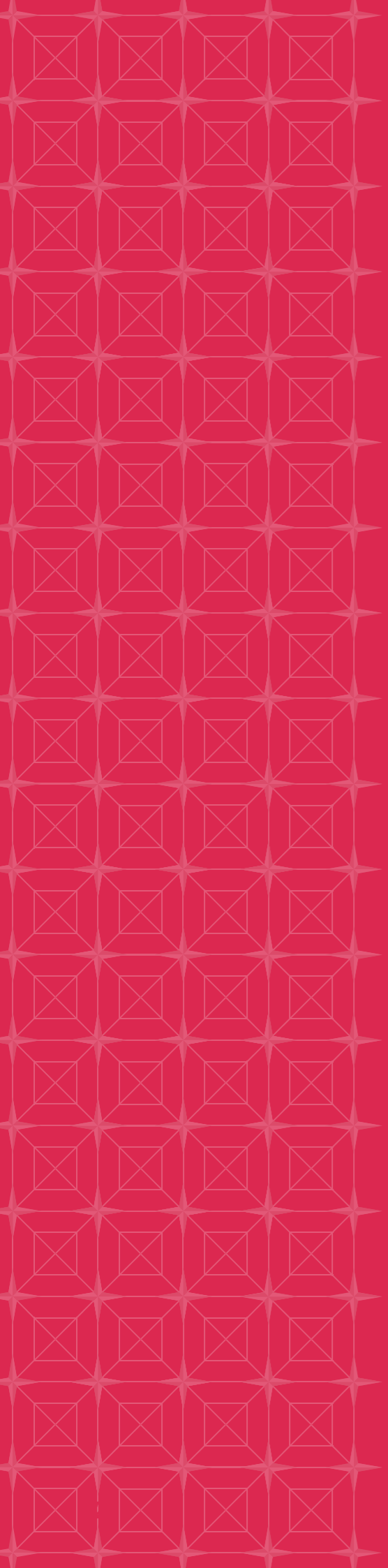
W pierwszej części wystawy zwiedzający mogli zobaczyć Warszawę przedwojenną: rozkwitające miasto z bogatym życiem kulturalnym i rozrywkowym. Następnie przedstawiono Warszawę okupowaną – politykę niemiecką wobec ludności żydowskiej i polskiej, terror uliczny oraz życie mieszkańców w ekstremalnie trudnych warunkach. Warszawa została również zaprezentowana jako stolica Polskiego Państwa Podziemnego. Punktem kulminacyjnym ekspozycji były: opowieść o powstaniu warszawskim w całej jego złożoności oraz pokaz filmu *Miasto ruin* (reż. Damian Nenow), ukazującego doszczętnie zniszczoną stolicę w 1945 roku. Ostatnia część wystawy ukazywała Warszawę odradzającą się – powstającą z gruzów wysiłkiem całego społeczeństwa, aby stać się kiedyś nowoczesną metropolią.

Tragiczne losy mieszkańców miasta przybliżył japońskiej publiczności towarzyszący wystawie przegląd filmów o tematyce powstańczej, podczas którego wyświetlono: *Kanał* (reż. Andrzej Wajda), *Miasto 44* (reż. Jan Komasa) oraz *Powstanie Warszawskie* (reż. Jan Komasa).

Planowane są kolejne prezentacje wystawy w Japonii.

Partnerzy: Muzeum Powstania Warszawskiego, Instytut Polski w Tokio

**Projekty
specjalne**

Wystawy przy Pawilonie Polskim podczas EXPO 2020 w Dubaju

**Dubai Exhibition Centre,
Dubaj, Zjednoczone Emiraty Arabskie
(10.12.2021 r. – 31.03.2022 r.)**

Podczas światowej wystawy EXPO 2020 w Dubaju zrealizowane zostały cztery wystawy prezentujące bogactwo i różnorodność polskiej kultury oraz kreatywność rodzimych twórców. Wszystkie projekty wpisywały się w hasło przewodnie EXPO 2020 „Connecting Minds, Creating the Future” oraz hasło Pawilonu Polskiego: „Creativity inspired by nature”.

Wystawa *The Amazing Land of Quarks, Elephants and Pierogi* stanowiła graficzną opowieść o języku polskim – wybranych stu polskich słowach, których znaczenie i etymologia ukazane zostały w sposób dowcipny i zrozumiały dla zagranicznych odbiorców. Wystawa wydobywała także często nieoczywiste i powszechnie nieznanne związki kultury polskiej ze światem arabskim, widoczne w słownictwie i nawiązaniach literackich.

Myślą przewodnią wystawy *Rituals/Rytuały* było przybliżenie gościom EXPO 2020 historycznego i kulturowego tła polskiej tradycji dzielenia się opłatkiem. Kontekst ten miał szczególne znaczenie ze względu na czas prezentacji, jaki przypadał na okres świąteczny. Kuratorzy pragnęli, aby zarówno sama ekspozycja, jak i prezentowane na niej treści wzbudzały u widzów uniwersalne, pozytywne emocje i były okazją do celebrowania wspólnie spędzanego czasu.

Z kolei wystawa *The Emir from Poland* poświęcona była twórczości i charyzmatycznej postaci Wacława Seweryna Rzewuskiego, owianego legendą podróżnika, ekscentrycznego magnata i ikony epoki romantyzmu. W Rzewuskim łączyły się dwa ideały: wolnego Araba oraz rycerza walczącego o niepodległość Polski. Na ekspozycji ukazany został twórczy dorobek Rzewuskiego w kontekście współczesnej kultury arabskiej.

Ekspozycja *Landscapes of Leisure* na przykładach wybranych obiektów ukazywała historię polskiej architektury wypoczynkowej, która w kreatywny sposób realizowała potrzebę harmonii z krajobrazem oraz pomagała budować jedność człowieka z naturą. Kuratorzy wraz z zespołem postawili sobie za zadanie zbudowanie opowieści o uniwersalnej potrzebie odpoczynku i kształtowaniu bliskich relacji z naturą. Chcieli również zaprezentować niepowtarzalne walory polskiego krajobrazu, z którym architektura wchodzi w dialog.

Uczestnicy: 568 000 osób

Partnerzy: Polska Agencja Inwestycji i Handlu, Stellar Fireworks, Science Now, Ministerstwo Spraw Zagranicznych, Państwowe Muzeum Etnograficzne, Biblioteka Narodowa, Muzeum Architektury we Wrocławiu, Ambasada RP w Abu Zabi

Dzięki wystawie „Złotobrody emir” – odkrywca i wielbiciel arabskiego świata, Seweryn Rzewuski – ponownie odbył podróż na Bliski Wschód, który zjeździł w latach 1818-1820.

Prezentacja polskiej kultury w Izraelu w latach 2020-2023

Izrael

Megaprojekt Izrael, powołany w 2020 roku, ma na celu wzmocnienie polsko-izraelskich relacji i budowanie dialogu w obszarze kultury. IAM aktywnie i skutecznie promuje wiedzę na temat Polski, w tym jej kultury i historii, akcentując wkład kraju w rozwój kultury i tożsamości europejskiej. Do połowy 2023 roku zrealizowanych zostało ponad 180 wydarzeń, w tym m.in. koncerty, wystawy, pokazy filmowe czy pokazy kulinarne. Przygotowano projekty z obszaru muzyki jazzowej, filmu, architektury i designu, fotografii, teatru oraz historii. Do ważniejszych zaliczyć należy wydarzenia cykliczne, tj.: pięć przeglądów polskich filmów Polish Zoom, trzy odsłony Polish Jazz Festival w Tel Awiwie czy trzykrotną współpracę z festiwalem Photo Is:rael w Tel Awiwie.

Polish Jazz Festival in Tel Aviv to coroczny festiwal, który w ciągu kilku lat stał się rozpoznawalnym wydarzeniem. Ma ono przybliżyć izraelskiej publiczności polską muzykę jazzową – zarówno klasyków polskiego jazzu, jak i młode pokolenie twórców. Dyrektorem artystycznym festiwalu jest Barak Weiss, uchodzący za najważniejszy głos na izraelskiej scenie jazzowej.

Podczas trzyletniej współpracy z Photo Is:rael izraelska publiczność miała okazję poznać najlepszych polskich fotografów. Tematy wystaw zawsze skupione były wokół ważnych kwestii społecznych bądź historycznych: pamięci o rzezi wołyńskiej (2020), protestów na Białorusi w 2020 roku (2021), wojny na Ukrainie (2022).

W 2023 roku w Park Gallery w Ra'anana została zaprezentowana wystawa *W Polsce króla Maciusia*. Ekspozycja, przeznaczona zarówno dla dzieci, jak i dla dorosłych, była lustrzanym odbiciem wartości opisanych przez Janusza Korczaka: idei władzy, przywództwa i demokracji. Trudne dla najmłodszych zagadnienia świata dorosłych zostały przedstawione w dostępny i uniwersalny sposób. Wystawa dostępna w języku hebrajskim i arabskim cieszyła się bardzo dużym zainteresowaniem odbiorców.

Uczestnicy: 231 000 osób

Partnerzy (wybrani): School of Form w Warszawie, NB Haifa School of Design (WIZO) w Hajfie, Urząd Miasta Ra'anana, HaMishkan Arts Center, Israel Jazz Society, Photo Is:rael, Muzeum Historii Żydów Polskich POLIN, Instytut Polski w Tel Awiwie, Israeli Jazz Fun Club, HOT VOD TV, The White City Center / Liebling Haus, Centrum Dziedzictwa im. Menachema Begin w Jerozolimie

W IAM nawiązaliśmy kontakty z partnerami, ludźmi kultury i publicznością w ¼ krajów na świecie.

Krzysztof Kieślowski

cykl wydarzeń
z okazji obchodów
80. rocznicy
urodzin reżysera

**Dworzec Saint-Lazare,
Paryż, Francja (27.08-15.10.2021 r.)**

**La Cinémathèque française,
Paryż, Francja (29.09-31.10.2021 r.)**

Jesienią 2021 roku na paryskim dworcu Saint-Lazare, gdzie kręcone były sceny do filmu *Podwójne życie Weroniki*, otwarta została wystawa *Kieślowski – zawsze w ruchu*. Znalazło się na niej ponad 50 archiwalnych zdjęć związanych z twórczością Krzysztofa Kieślowskiego, wybranych przez kuratorkę projektu – Dianę Dąbrowską. Wystawa zapowiadała przegląd filmów Kieślowskiego, który odbył się w paryskiej La Cinémathèque française. Celem retrospektywy było uczczenie 80. rocznicy urodzin reżysera oraz zwrócenie uwagi odbiorców na polskie kino jako na nośnik uniwersalnych wartości związanych z kondycją człowieka.

Otwarcie zgromadziło około 400 osób, a punktem kulminacyjnym wieczoru był – zrekonstruowany z okazji 30. rocznicy francuskiej premiery – film *Podwójne życie Weroniki*. Wprowadzenie do seansu przygotowała Irene Jacob, odtwórczyni głównej roli.

Podczas retrospektywy wyświetlono 24 filmy fabularne, a także 12 filmów krótkometrażowych, których program przygotowała Agnieszka Holland. Wybranym projekcom towarzyszyły spotkania ze współpracownikami Krzysztofa Kieślowskiego i aktorami pojawiającymi się w jego filmach. Ze względu na ograniczenia związane z epidemią, liczba spotkań z gośćmi specjalnymi została ograniczona w stosunku do planowanej.

Na stronie La Cinémathèque française w sierpniu 2021 roku znalazł się obszerny materiał poświęcony Krzysztofowi Kieślowskiemu i jego twórczości. W trakcie przeglądu publikowane były także wyprodukowane specjalnie na tę okazję wideowprowadzenia do filmów.

Uczestnicy: 3200 osób oraz 15 700 online

Partnerzy: La Cinémathèque française, SNCF Gares & Connexions – francuskie koleje państwowe, MK2, Archiwum Twórczości Krzysztofa Kieślowskiego w Sokołowsku, Wytwórnia Filmów Dokumentalnych i Fabularnych, FilMOTEKA Narodowa – Instytut Audiowizualny, Studio filmowe Indeks, Instytut Polski w Paryżu

Pasjonaci kina mogą zobaczyć wnętrza Pałacyku Cukrowników – siedziby IAM – w kilku filmach, m.in. *Lalce* w reż. Wojciecha Hasa (1968 r.) czy komedii *Pułkownik Kwiatkowski* w reż. Kazimierza Kutza (1995 r.).

Rok Stanisława Lema

cykl wydarzeń
z okazji obchodów
100. rocznicy
urodzin pisarza

Estonia, Litwa, Niemcy

W roku 2021 obchodziliśmy 100-lecie urodzin Stanisława Lema, którego twórczość stała się inspiracją dla projektów realizowanych z okazji obchodów rocznicy. Ich celem było nie tylko przypomnienie najważniejszych dzieł Lema i myśli zawartych w jego twórczości, lecz także próbą zmierzenia się ze stawianymi przez autora pytaniami o przyszłość planety, odpowiedzialność za nią, a także o związek i przenikanie się życia człowieka i technologii. Łącznie odbyło się 26 wydarzeń kulturalnych: koncertów, pokazów filmowych, spektakli teatralnych, wystaw i spotkań literackich.

W Wiedniu, we współpracy z Klangforum Wien, miał miejsce Focus Lemowski. W programie minifestiwalu znalazł się koncert finałowy konkursu dla młodych polskich twórców inspirowany dorobkiem Lema – The Science of Fiction (zwycięzcami zostali Żaneta Rydzewska oraz Mikołaj Laskowski) – oraz prezentacja dwóch nowych spektakli inspirowanych twórczością Lema, wyprodukowanych we współpracy z ImPulsTanz Vienna International Dance Festival. Choreografię do pierwszego z nich przygotował Karol Tymiński, zaś muzykę Wojtek Blecharz. Z kolei do drugiej sztuki choreografię do muzyki Mikołaja Laskowskiego stworzyła Malika Fankha. Oba układy taneczne zostały zaprezentowane w Ambrosi-Museum w parku Augarten w Wiedniu.

Dużym sukcesem okazało się wydanie zbioru opowiadań *Bajki robotów* w języku estońskim i litewskim. Poza publikacją w obu krajach zorganizowane zostały: wystawa ilustracji, warsztaty oraz spotkania z autorami. Na szczególną uwagę zasługuje także seria międzynarodowych seminariów naukowych *Summa Technologiae*, która została zrealizowana we współpracy z międzynarodową platformą przeznaczoną dla sztuk wizualnych e-flux oraz z Julieta Arandą. Z kolei immersyjny projekt *Messages to a Post Human Earth*, nawiązujący do koncepcji Stanisława Lema (tzw. Information Plants), dostał się do selekcji konkursowej IDFA DocLab Competition for Immersive Non-Fiction.

Uczestnicy: 37 300 osób

Echo medialne: 90 publikacji w polskich i zagranicznych mediach

W trakcie spotkań online pracownicy sięgają po słuchawki firmy, z której sprzętu korzystała NASA podczas komunikacji z Neilem Armstrongiem, gdy spacerował po księżycu w 1969 roku.

Partnerzy: Klangforum Wien, ImPulsTanz Vienna International Dance Festival, Międzynarodowy Festiwal Muzyki Współczesnej „Warszawska Jesień”, Festiwal Sacrum Profanum, Festiwal Prawykonań NOSPR, Odilé Publishing House, Teatr Dramatyczny w Kłajpedzie, Litewska Biblioteka Narodowa im. Martynasa Mažvydasa, Päike ja Pilv, Railway and Communications Museum w Haapsalu, Biblioteka dla dzieci im. Ilon Wikland w Haapsalu, Ilon’s Wonderland, Centrum Wynalazczości INNOKAS w Haapsalu, Estońskie Muzeum Narodowe, Uniwersytet Tartuski, Höff, Tartu International Literary Festival Prima Vista, Estońska Rozgłośnia Radiowa i Telewizyjna – ETV, Radio Viker, Wydawnictwo Wytwórnia, BETON, Gwangju Institute of Design Promotion, Infuture Institute, IDFA Festival, Park przy Centrum Kultury Tolhuistuin, Orleans House Gallery, PatchLab Festival, Jam Factory Art Center, e-flux, Narodowe Centrum Kultury, Aura Films, Mazowiecki i Warszawski Fundusz Filmowy, Państwowy Instytut Sztuki Filmowej, Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Festiwal Polskich Filmów Fabularnych, Fundacja Sfera Harmonii, Center for New Music and Audio Technologies (CNMAT), The Stanford Center for Computer Research in Music and Acoustics, Fundacja Jazz po Polsku, Guomai Culture & Media Co. Ltd, Instytut Polski w Wiedniu, Instytut Polski w Wilnie

Krzysztof Penderecki

cykl wydarzeń
z okazji obchodów
90. rocznicy
urodzin
kompozytora

Grecja, Hiszpania, Włochy

Koncerty w prestiżowych salach w Europie i Ameryce Południowej, setki zaangażowanych artystów i wielotysięczna międzynarodowa publiczność – to wszystko złożyło się na obchody 90. rocznicy urodzin Krzysztofa Pendereckiego w 2023 roku. Łącznie odbyło się 14 koncertów w sześciu krajach.

W programie obchodów znalazły się:

- trasa koncertowa orkiestry Sinfonia Varsovia, której maestro Penderecki był wieloletnim dyrektorem artystycznym. Orkiestra wystąpiła m.in. w Grecji (Ateny) i Hiszpanii (Girona, Barcelona, Alicante i Madryt), a finał trasy odbył się w czerwcu na Festiwalu w Rawennie we Włoszech;
- dwukrotna prezentacja *Pasji według św. Łukasza* w Hiszpanii (Madryt i Cuenca) w wykonaniu Orkiestry i Chóru Miasta Madryt, Chóru Polskiego Radia w Krakowie, Chóru Narodowego Hiszpanii, Chóru Chłopięcego Jorcan pod dyрекcją Marzeny Diakun (dyrektorki artystycznej i dyrygentki tytularnej Orkiestry i Chóru Miasta Madryt);
- wykonanie *Te Deum* oraz *Missa brevis* przez Orkiestrę i Chór Filharmonii Krakowskiej podczas Jesiennego Festiwalu Muzyki Sakralnej w Ołomuńcu pod dyрекcją Macieja Tworka;
- trasa koncertowa Sinfonietty Cracovii pod batutą Katarzyny Tomali-Jedynak w Hiszpanii i Portugalii;
- koncert Orquesta Sinfónica de Entre Ríos pod dyрекcją Michała Krężlewskiego w sali koncertowej Orquesta Sinfónica de Entre Ríos w Argentynie, gdzie publiczność argentyńska po raz pierwszy miała okazję usłyszeć II Symfonię Krzysztofa Pendereckiego.

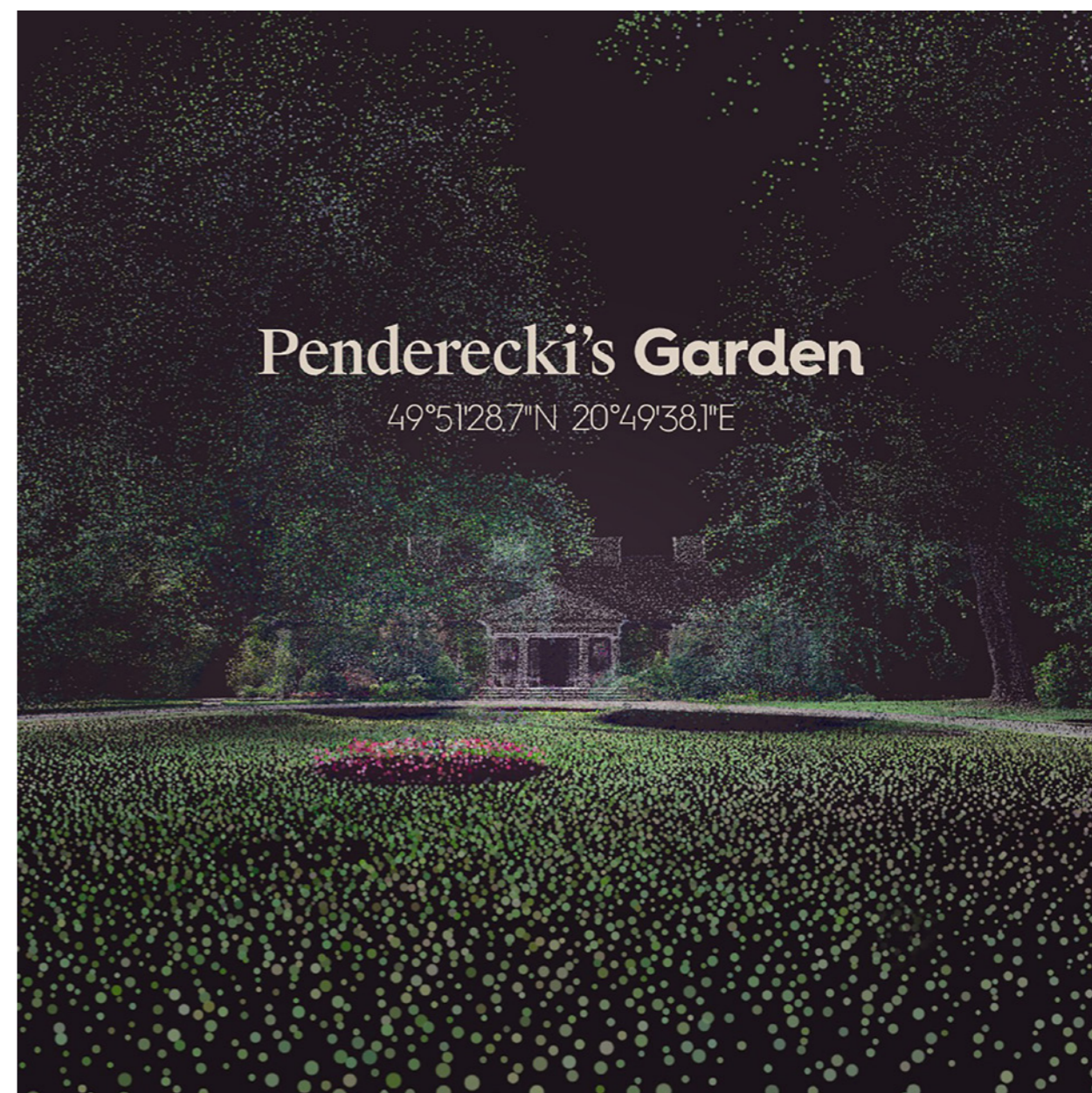
Muzyka Pendereckiego wybrzmiała także na Festiwalu Romaeuropa, podczas którego Atom String Quartet oraz Leszek Możdżer wykonali m.in. utwory inspirowane twórczością Pendereckiego oraz *Testament* Maxa Richtera – zamówienie kompozytorskie złożone przez IAM z okazji pierwszej rocznicy śmierci maestro.

Ostatnim akordem jubileuszowych wydarzeń było wydanie wyjątkowego albumu fotograficznego pt. *Kosmogonia* prezentującego zdjęcia Krzysztofa Pendereckiego autorstwa Janusza Marynowskiego oraz fotografie Tamary Pieńko z ogrodu w Lusławicach.

Uczestnicy: 10 800 osób

Echo medialne: 21 publikacji w polskich i zagranicznych mediach

Partnerzy: Fundacja She for Art, Europejskie Centrum Muzyki Krzysztofa Pendereckiego, Związek Aktorów i Kompozytorów Scenicznych, Fundacja Rodziny Staraków, Fundacja Chóru Polskiego Radia w Krakowie, Orquesta y Coro de la Comunidad de Madrid, Sinfonia Varsovia, Filharmonia im. Karola Szymanowskiego w Krakowie, Podzimní festival duchovní hudby, Radio Czeskie, Instytut Polski w Pradze, Stowarzyszenie Dal Segno Institute, Sinfonietta Cracovia – Orkiestra Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa, HarrisonParrott

Wydarzenia poświęcone Krzysztofowi Pendereckiemu są organizowane przez IAM co roku. Największą część stanowią oczywiście koncerty z jego muzyką.

Rok Romantyzmu Polskiego

**Paryż, Niemcy, Mołdawia, Rumunia,
Macedonia, Węgry, Japonia**

W dwusetną rocznicę publikacji tomu poetyckiego *Ballady i romanse* Adama Mickiewicza rok 2022 ogłoszono Rokiem Romantyzmu Polskiego. Rocznicą stanowiła okazję do nowego spojrzenia na dorobek kulturalny epoki oraz do zastanowienia się, jak polski romantyzm inspiruje współczesność. Z tej okazji IAM zrealizował 76 wydarzeń, w tym 49 koncertów, 12 spektakli, 5 wystaw, 2 czytania performatywne, a także wykłady, warsztaty teatralne, pokaz kulinarny oraz cztery publikacje. Podczas realizacji projektów Instytut współpracował łącznie z 265 artystami.

Jednym z ważniejszych punktów obchodów była wideoinstalacja *The Romantic/Romantyczność* prezentująca w innowacyjny sposób utwory Adama Mickiewicza w przestrzeni miejskiej Paryża i Berlina. Wykorzystanie najnowszych technologii oraz narzędzi z dziedziny reklamy pozwoliło na dotarcie do szerokiego grona odbiorców, którzy mogli zobaczyć interpretację *Romantyczności* w wykonaniu Philippe'a Tłokińskiego. Natomiast instalacja dźwiękowa *Where does any Miracle start?* Katarzyny Krakowiak-Bałki wykorzystała historyczny budynek muzeum Jeu de Paume w Paryżu jako instrument. Kompozycja, składająca się z prawie stu nagrań owadów zderzających się z szybami okiennymi, przekształciła budynek w system odsłuchowy i gigantyczny wzmacniacz, który podkreślił obecność zwykle niewidzialnych elementów otaczającej go przyrody.

Autorski program Instytutu 44 × Mickiewicz skierowano do instytucji nadzorowanych przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Jego celem było zaproszenie do pogłębienia i reaktywacji dziedzictwa romantycznego we współczesnych działaniach kulturalnych i artystycznych. Projekty realizowane w programie ukazywały również aktualność idei romantycznych. Łącznie było to siedem wydarzeń kulturalnych z obszaru tańca, teatru, literatury oraz sztuk performatywnych, które zaprezentowano w Mołdawii, Rumunii, Macedonii, na Węgrzech oraz w Japonii.

Uczestnicy: 24 000 osób

Echo medialne: 16 publikacji w polskich i zagranicznych mediach

Partnerzy: Conservatorio di Musica Santa Cecilia – Roma; Stowarzyszenie „Note Romantiche” i Museo „Vivo” w Verbanii (Włochy); Piano Teachers' National Association of Japan – Tokio (PTNA); Felice Hall – Osaka; Towarzystwo Chopinowskie w Hamburgu, Sapporo Freedom School „Yu”, Ballet Company of Győr w Węgrzech, Vasile Alecsandri National Theatre, Muzeum Adama Mickiewicza przy Uniwersytecie Wileńskim, The Shota Rustaveli Theatre and Film Georgia State University, Lettres Sorbonne Université Faculté des Lettres, Jeu de Paume Paris, Narodowy Instytut Muzyki i Tańca, Muzeum Józefa Piłsudskiego w Sulejówku, Teatr Wielki – Opera Narodowa, Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach, Instytut Literatury, Instytut Teatralny im. Zbigniewa Raszeńskiego, Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie, Ambasada RP w Paryżu, Instytut Polski w Berlinie, Instytut Polski w Paryżu

Uczestników projektów realizowanych przez Instytut w ciągu czterech lat wystarczyłoby do wypełnienia trybun Stadionu Narodowego w Warszawie podczas 94 meczów.

Tomasz Stańko

cykl wydarzeń
z okazji obchodów
80. rocznicy
urodzin
kompozytora

**Roulette Intermedium,
Brooklyn, Nowy Jork, Stany Zjednoczone (18.09.2022 r.)**

**Jarasum International Jazz Festival,
Jarasum, Korea Południowa (3-5.10.2022 r.)**

**EFG London Jazz Festival,
Londyn, Wielka Brytania (16.11.2022 r.)**

W roku 2022 kluczową postacią dla działań IAM skupionych wokół jazzu był Tomasz Stańko. Jego osobowość i twórczość zajmują centralne miejsce w historii polskiego jazzu, a jego muzyka – niezmiennie popularna i inspirująca kolejne już pokolenie artystów – jest jednym z najdonioślejszych świadectw rangi i zasięgu polskiej kultury.

W nowojorskim teatrze Roulette Intermedium na Brooklynie odbył się koncert Remembering Tomasz Stańko, w którym udział wzięły gwiazdy współczesnego światowego jazzu: Wadada Leo Smith, Chris Potter, Craig Taborn, Ravi Coltrane, Ambrose Akinmusire, David Virelles, Dezron Douglas, Gerald Cleaver, Reuben Rogers, Jakob Bro i Joe Lovano. Wystąpili też polscy artyści przez wiele lat współtworzący zespół Stańki: Marcin Wasilewski, Sławomir Kurkiewicz i Michał Miśkiewicz.

Podczas Jarasum International Jazz Festival na wyspie Jara i w Nodeul Live House w Seulu zespół EABS zaprezentował koreańskiej publiczności współczesne odczytanie muzyki Tomasza Stańki z albumu *Purple Sun* z 1972 roku. W Budapest Music Center wystąpił międzynarodowy sekstet saksofonisty Macieja Obarę. Na projekt *Euforila* prezentowany w ramach Polska Jazz Festival złożyły się utwory Tomasza Stańki oraz autorskie kompozycje samego Obarę. Podczas festiwalu miało też miejsce otwarcie wystawy fotograficznej *Immortal Tomasz Stańko* Jarosława Wierzbickiego, dokumentującej ostatni okres życia i twórczości trębacza. W ramach EFG London Jazz Festival w Southbank Centre odbył się koncert *The Story of Tomasz Stańko*. Pod dyrekcją Toma Richardsa zagrała BBC Concert Orchestra, a wśród solistów znaleźli się: Avishai Cohen, Alice Zawadzki, Rob Luft i Emma Rawicz-Szczerbo. Wystąpiła także grupa Marcin Wasilewski Trio.

Nakładem wydawnictwa Astigmatic Records ukazał się album *Wooden Music I*, zawierający niepublikowane wcześniej nagrania koncertowe kwintetu Tomasza Stańki z 1972 roku. Płyta spotkała się z entuzjastycznym odbiorem słuchaczy i krytyków, okazała się także jednym z największych bestsellerów z gatunku polskiego jazzu w 2022 roku.

Uczestnicy: 2300 osób

Nakład płyty: 3000 egzemplarzy

Echo medialne: 130 publikacji w polskich i zagranicznych mediach

Partnerzy: Fundacja im. Tomasza Stańko, Roulette Intermedium, Brooklyn, NYC, Jarasum International Jazz Festival, EFG London Jazz Festival

Wydarzenia towarzyszące polskiej obecności na Taipei International Book Exhibition

Taipei International Book Exhibition, Tajpej, Tajwan (31.01-5.02.2023 r.)

Pod koniec stycznia 2023 roku, pierwszy raz po przerwie spowodowanej obostrzeniami pandemicznymi, w Tajpej odbyły się Międzynarodowe Targi Książki TIBE. Polska po raz pierwszy w historii wzięła w nich udział jako gość honorowy. We współpracy z Instytutem Książki (głównym organizatorem wydarzenia) na polskim stoisku IAM zaprezentował wystawę *Captains of Illustration from Poland*, której kuratorem był dr hab. Jacek Friedrich.

Publiczność zapoznała się z długą i bogatą historią polskiej literatury dziecięcej i związanej z nią sztuki ilustracji, która najintensywniej rozwijała się w latach 1950–1980. Pokazane zostały prace artystów tworzących w tak zwanym złotym okresie polskiej ilustracji, czyli w latach 60. i 70. XX wieku, a także ilustratorów współczesnych, takich jak Monika Hanulak, Marianna Oklejak czy Piotr Socha. Na wystawie można było również zobaczyć ilustrowane przez tych artystów książki, a także publikacje Instytutu poświęcone wyjątkowym zjawiskom polskiej kultury, zwłaszcza w dziedzinie polskiego designu.

W programie polskiej obecności znalazły się także dwa koncerty polsko-ukraińskiego zespołu Dagadana, które miały symboliczny wymiar – przypominały o roli Polski we wsparciu Ukrainy i spotkały się z bardzo entuzjastycznym przyjęciem publiczności.

Znakomity odbiór wystawy *Captains of Illustration from Poland* podczas TIBE zaowocował pięcioma kolejnymi jej pokazami, które zostały zorganizowane przy ścisłej współpracy z Biurem Polskim w Tajpej. W marcu i kwietniu ekspozycję zaprezentowano w Taichung Public Library, gdzie zobaczyło ją ponad 5000 osób, kolejną w mieście Su'ao, a następnie w bibliotekach miejskich w miastach: Toucheng, Yilan i Taoyuan.

Uczestnicy: 500 000 osób

Echo medialne: 15 publikacji w zagranicznych mediach

Partnerzy: Instytut Książki, Biuro Polskie w Tajpej

Wisława Szymborska

cykl wydarzeń
z okazji obchodów
100. rocznicy
urodzin poetki

**Galeria Sztuki Współczesnej Villa Croce,
Genoa, Włochy (16.06-3.09.2023 r.)**

**Teatro Acquapendente, Lazio;
Teatro Vittoria, Rzym,
Włochy (26-27.03.2023 r.)**

Z okazji 100. rocznicy urodzin Wisławy Szymborskiej Instytut Adama Mickiewicza wraz z włoskimi instytucjami kultury i Fundacją Wisławy Szymborskiej zorganizował spektakl inspirowany życiem i twórczością poetki oraz wystawę kilkudziesięciu kolaży jej autorstwa.

Ekspozycja kolaży *Wisława Szymborska. La Gioia di scrivere* w Galerii Sztuki Współczesnej Villa Croce była dla włoskiego odbiorcy zaproszeniem do zanurzenia się w świat poetki. Niektóre z wyklejank, jak nazywała je Szymborska, zostały odtworzone w wymiarze wielkoformatowym na ścianach galerii, co nadało wystawie immersyjnego charakteru. Cała prezentacja wzbogacona została o 100 maksym zaczerpniętych z wierszy Szymborskiej. Kuratorem wystawy był reżyser i dyrektor Teatro Pubblico Ligure – Sergio Maifredi. Konsultację naukową i literacką przeprowadzili Andrea Ceccherelli (włoski tłumacz i polski literaturoznawca na Uniwersytecie Bolońskim) oraz Luigi Marinelli (włoski literaturoznawca i polonista związany z Uniwersytetem „La Sapienza” w Rzymie). Łącznie zostało zaprezentowanych 85 kolaży autorstwa poetki, udostępnionych przez Fundację Wisławy Szymborskiej. We Włoszech pokazano je po raz pierwszy.

Inicjatorem spektaklu inspirowanego życiem i twórczością noblistki był Sergio Maifredi, włoski artysta teatralny i promotor polskiej kultury we Włoszech. W sztuce wykorzystano wiersze, listy i anegdoty biograficzne. Towarzyszyła im muzyka na żywo, którą skomponował Michele Sganga specjalnie na tę okazję. Spektakl opowiadał o uczuciach, przyjaźniach i miłości wyrażonych m.in. w nieznannej włoskiej publiczności korespondencji Wisławy Szymborskiej z Kornelem Filipowiczem. Sztuka poruszyła również wątek przełomu, jakim w życiu poetki okazała się Nagroda Nobla, którą jej przyjaciele nazwali „tragedią sztokholmską”. Pomysłodawcy projektu to włoscy profesorzy slawistyki Luigi Marinelli i Andrea Ceccherelli. We wrześniu 2023 roku spektakl został zaprezentowany publiczności w Warszawie i Krakowie.

Uczestnicy: 2750 osób

Echo medialne: 69 publikacji w polskich i zagranicznych mediach

Partnerzy: Teatro Pubblico Ligure, Galeria Sztuki Współczesnej Villa Croce w Genui, Fundacja Wisławy Szymborskiej, Urząd Miasta Genui, Instytut Goethego w Genui, Instytut Polski w Rzymie, Konsulat Generalny RP w Mediolanie

Współpraca z ukraińskimi artystami

wybrane realizacje

**Okolice Potsdamer Platz,
Berlin, Niemcy (31.08-19.09.2022 r.)**

**Osaka Kansai International Art Festival,
Japonia (28.01-13.02.2023 r.)**

**Public Works Gallery,
Chicago, Stany Zjednoczone (8.09-18.11.2023 r.)**

W związku z trwającą rosyjską inwazją na Ukrainę Instytut Adama Mickiewicza już w marcu 2022 roku zaangażował się w projekty podkreślające solidarność Polski z Ukrainą oraz w inicjatywy wspierające ukraińskich artystów.

Przykład tego zaangażowania stanowią rezydencje kryzysowe prowadzone we współpracy z CSW Zamek Ujazdowski, Zachętą – Narodową Galerią Sztuki oraz Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku. Trzonem tych działań była wymiana kulturalna oraz wsparcie artystów – uchodźców uciekających przed wojną. W czasie rezydencji odbywały się warsztaty i spotkania, a artyści mogli korzystać z pracowni i zasobów polskich instytucji kultury.

Solidarność Polski z Ukrainą była punktem wyjścia także do współpracy z dwiema kuratorkami: Anną Łazar oraz Ladą Nakonechną, a także polskimi instytucjami (muzeami i galeriami), dzięki którym został zrealizowany projekt *Zabójstwo do przyjęcia*. Stawiał on pytania o przyszłość Europy po rosyjskiej agresji, często uświadamiając odbiorcom, że wojna nie dotyczy jedynie Ukrainy, ale także ich samych. Prace były pokazywane w przestrzeniach wokół Alexanderplatz w Berlinie.

W Japonii podczas Osaka Kansai International Art Festival została zorganizowana wystawa *Re-interpretations*, która przyglądała się polskim i ukraińskim wyobrażeniom o przeszłości, historii oraz relacji kultury i tradycji. W pracach artystów z Japonii, Ukrainy i Polski znalazły się nawiązania do współczesnego rozumienia romantyzmu i słowiańskości. Poza wizualnymi dziełami kluczowym elementem wystawy stały się współtowarzyszące jej performanse oraz dyskusje. Yulia Krivich i Taras Gembik z Solidarnego Domu Kultury „Słonecznik” odpowiadali za program performatywny, którego celem było nagłośnienie sprawy ukraińskiej w Japonii.

Projekty IAM podejmujące temat solidarności z Ukrainą lub bezpośrednio wspierające jej artystów to także: *Peace Has No Home: Posters for Ukraine* – wystawa prezentowana w Chicago; wsparcie obecności ukraińskich artystów w 40. edycji EVA International; *Occhi azzurri* wystawiona we Włoszech – autorska sztuka Tomasza Mana inspirowana wydarzeniami związanymi z wojną w Ukrainie; koncert *Niepodległa – Niepodległej* zainicjowany przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych RP w Göteborgu.

Jednym z ważniejszych przedsięwzięć było także uruchomienie sekcji ukraińskiej portalu Culture.pl. Powstała ona z myślą o stale rosnącym zainteresowaniu kulturą i językiem polskim na Ukrainie. Jej inauguracja zbiegła się w czasie z aktywną fazą wojny, którą Rosja wszczęła przeciwko państwu ukraińskiemu, i z masową emigracją do Polski uchodźców z Ukrainy.

Uczestnicy: 1 000 000 osób

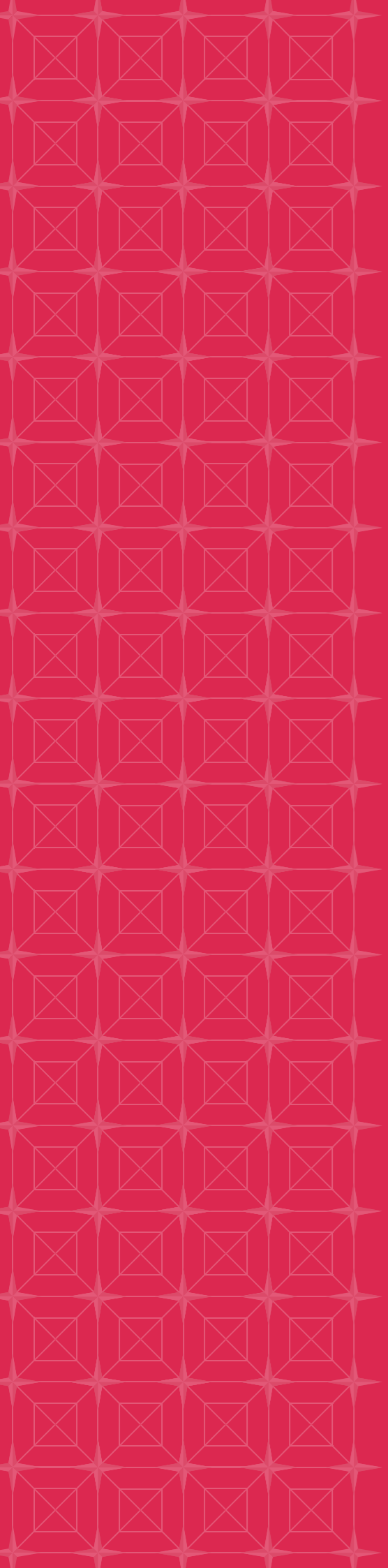
Echo medialne: 30 publikacji w polskich i zagranicznych mediach

Partnerzy: Muzeum Sztuki w Łodzi, Galeria Arsenał w Białymstoku, Galeria Miejska Arsenał w Poznaniu, Galeria Labirynt w Lublinie, Gdańska Galeria Miejska, Międzynarodowe Centrum Kultury w Krakowie, Biuro Wystaw Artystycznych w Zielonej Górze, Państwowa Galeria Sztuki w Sopocie, Osaka Kansai International Art Festival, Public Works Gallery, Fundacja The Spirit of Poland, Instytut Kultury Polskiej w Nowym Jorku, Konsulat Generalny RP w Chicago

Wszyscy polscy i zagraniczni artyści, kuratorzy i przedstawiciele świata nauki, którzy współpracowali z IAM podczas realizacji projektów w latach 2020-2023, wypełniliby 10 składów pociągu Pendolino.

Projekty cyfrowe

Prowadzony przez Instytut Adama Mickiewicza portal Culture.pl jest największym i najwszechstronniejszym źródłem wiedzy o polskiej kulturze. Dzieli ze swoim wydawcą misję, często wspiera jego projekty informacyjną i promocyjną działalnością.

Portal został uruchomiony w lipcu 2001 roku. Od tamtej pory Culture.pl dociera do odbiorców – czytelników oraz widzów i słuchaczy – z całego świata. Oferuje informacje o istotnych wydarzeniach polskiej kultury (w kraju i za granicą), w tym o ważnych zjawiskach i osiągnięciach artystycznych. Zawiera systematycznie dodawane i aktualizowane recenzje, eseje, felietony, wywiady, a także „Bazę wiedzy” w formie biogramów oraz opisów dzieł, omawiającą kanon kultury polskiej – historycznej i współczesnej. W zakresie treści (obecnie łącznie ponad 57 000 materiałów) Culture.pl obejmuje szeroki wachlarz zagadnień kulturalnych z dziedzin takich jak literatura, film, muzyka, teatr, sztuki wizualne i fotografia, filozofia, design, architektura, społeczne wymiary kultury, sztuka cyfrowa, a nawet sztuka kulinarna. Wielojęzyczna Redakcja, oprócz codziennie udostępnianych treści, przygotowuje regularne wydania tematyczne. Portal publikowany jest w trzech językach podstawowych (polski, angielski, ukraiński) oraz czterech uzupełniających (japoński, koreański, chiński – uproszczony i tradycyjny); posiada także obszerną bazę materiałów w języku rosyjskim.

Poza artykułami Culture.pl oferuje bogate zbiory fotograficzne, nagrania audiowizualne i projekty cyfrowe. Są to między innymi podcasty (dostępne na różnych platformach streamingowych), takie jak anglojęzyczna seria słuchowisk opowiadająca zagranicznym odbiorcom, czym jest Polska i Europa Środkowo-Wschodnia – *Stories From The Eastern West*; *Transformacje. Lato 89* – osobiste historie świadków upadku komunizmu; *Unseen Soundwalks* poświęcone najważniejszemu wydarzeniu powstania warszawskiego, o którym mówi także stworzona wspólnie z Muzeum Powstania Warszawskiego interaktywna strona internetowa. Culture.pl udostępnia podcast Instytutu Adama Mickiewicza, *Rebel Spirits*, przedstawiający fenomen polskiej sceny jazzowej. Audycje towarzyszą też multimedialnej platformie *Pendereckisgarden.pl*, poświęconej biografii i twórczości maestra. *Artists in Arms* to zaś opowieść o artystach i ludziach kultury na wojennym szlaku Armii Andersa. Na Culture.pl dostępne są również interaktywne przewodniki w formie artykułów multimedialnych – np. seria *A Foreigner's Guide to Polish Culture: Cinema, Photography, Electronic Music, Alphabet* lub *Where is Poland?* (na podstawie książki *Wrażenia z Polski* Georga Brandesa); oraz projekty fotograficzne, takie jak *Metafory niepodległości. Sto zdjęć o Polsce* czy cykl *Wokół domu* (zrealizowany w czasie pandemii COVID-19). Nowoczesne rozwiązania ze świata kultury i cyfrowej technologii VR łączy inspirowany teatrem Tadeusza Kantora interaktywny projekt *Cricoterie*. Culture.pl ma na swoim koncie także wydanie poświęconej językowi polskiemu książki *Quarks, Elephants & Pierogi: Poland in 100 Words*, skierowanej przede wszystkim do zagranicznego odbiorcy. Tom doceniony został nagrodą Polskiego Towarzystwa Wydawców Książek.

Wyprodukowane przez portal multimedia oglądać można nie tylko pod adresem Culture.pl, lecz także na kanałach serwisów Vimeo i YouTube (ponad dwa tysiące nagrań), a portal można śledzić w serwisach społecznościowych (Facebook, X, Pinterest). Dystrybucja treści

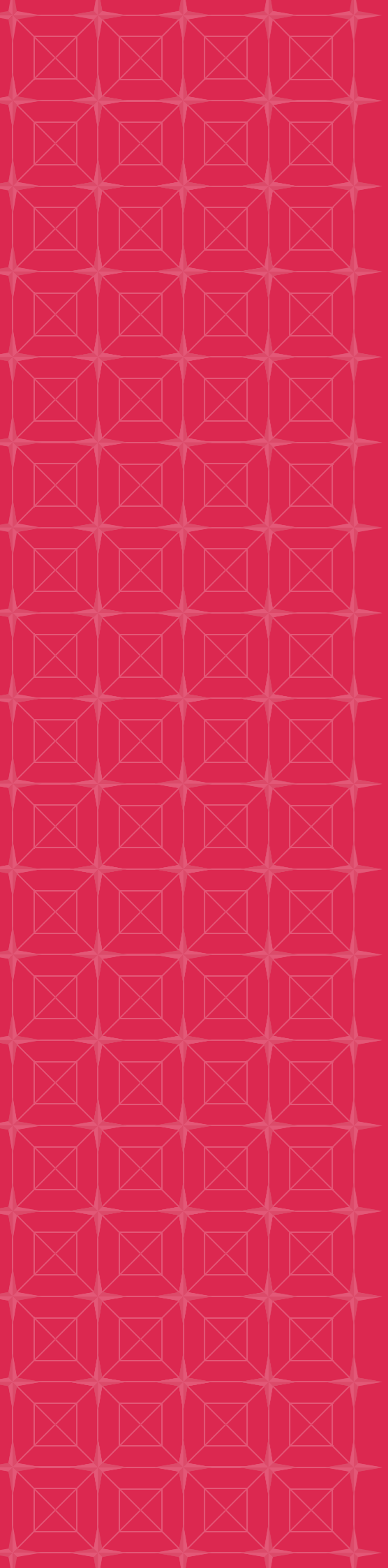

Culture.pl w serwisie Facebook od lipca 2021 do listopada 2023 roku wyniosła szacunkowo ponad 3 160 000, a na Instagramie ponad 287 000. Polsko-angielski profil ma na Facebooku prawie 126 000 obserwujących. Wyświetlenia portalu w 2022 roku wyniosły ponad 16 000 000. Odwiedziło go prawie 10 000 000 użytkowników, w tym niemal 6 000 000 czytelników z Polski (nie tylko polskojęzycznych), ponad 900 000 osób ze Stanów Zjednoczonych, prawie 700 000 z Ukrainy, a także odbiorcy m.in. z Wielkiej Brytanii, Niemiec, Kanady, Japonii, Holandii, Australii, Hiszpanii, Włoch, Francji czy Kazachstanu.

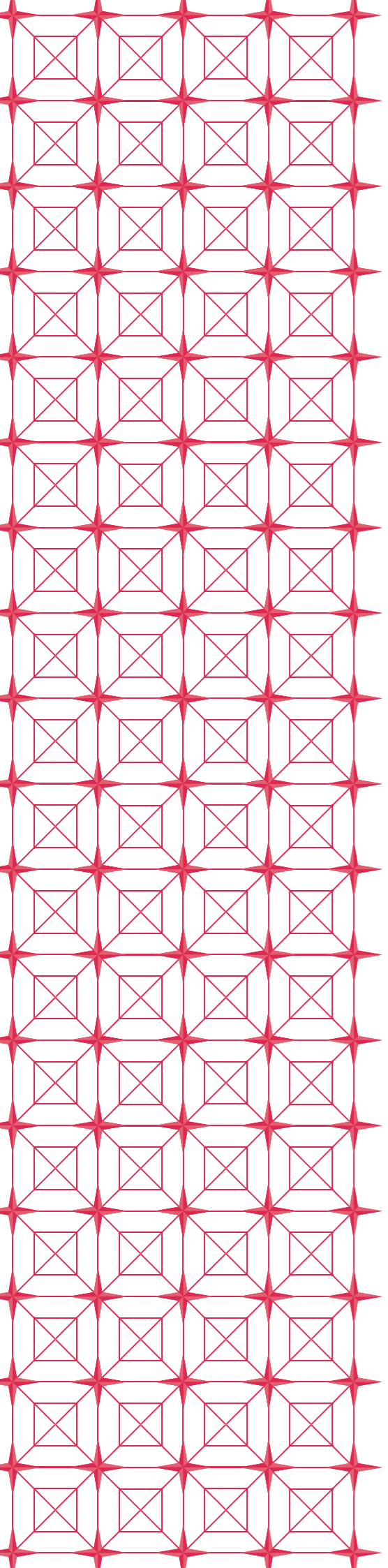
- Od 2020 roku łączna liczba użytkowników Culture.pl wyniosła niemal 34 000 000 osób.
- Najczęściej odwiedzaną stroną na Culture.pl jest biogram Adama Mickiewicza.
- Najczęściej wyświetlane w wyszukiwarce Google strony Culture.pl to w ostatnich latach angielskojęzyczny tekst o *Tłumach* Magdaleny Abakanowicz i polski biogram Karola Szymanowskiego.
- Do materiałów Culture.pl odsyła ponad 5 000 000 (5 630 729) linków z ponad 28 000 domen.

Czytelnik potrzebuje ponad 38 dni na przeczytanie wszystkich artykułów, które zostały opublikowane na portalu Culture.pl w ciągu 4 lat (10 966 tekstów).

**Współpraca
regionalna**

Strategia UE dla regionu Morza Bałtyckiego, Obszar Tematyczny Kultura (Interreg)

Organizacja spotkań, seminariów, warsztatów dla ludzi kultury czy przemysłów kreatywnych z ośmiu państw członkowskich; nawiązywanie nowych kontaktów w celu promowania polskiej sztuki za granicą – to nasze zadania. Do końca 2024 roku realizujemy je także jako polski koordynator Obszaru Tematycznego Kultura, który wraz z 13 innymi składa się na Strategię Unii Europejskiej dla regionu Morza Bałtyckiego. Nasze działania prowadzimy wspólnie z Ministerstwem Rolnictwa, Wsi, Spraw Europejskich i Ochrony Konsumentów niemieckiego kraju związkowego Szleswik-Holsztyn. To bardzo ważne w kontekście zbliżającej się polskiej prezydencji w grupie Narodowych Koordynatorów Strategii, a ta przypada od 1 lipca 2024 do 30 czerwca 2025 roku.

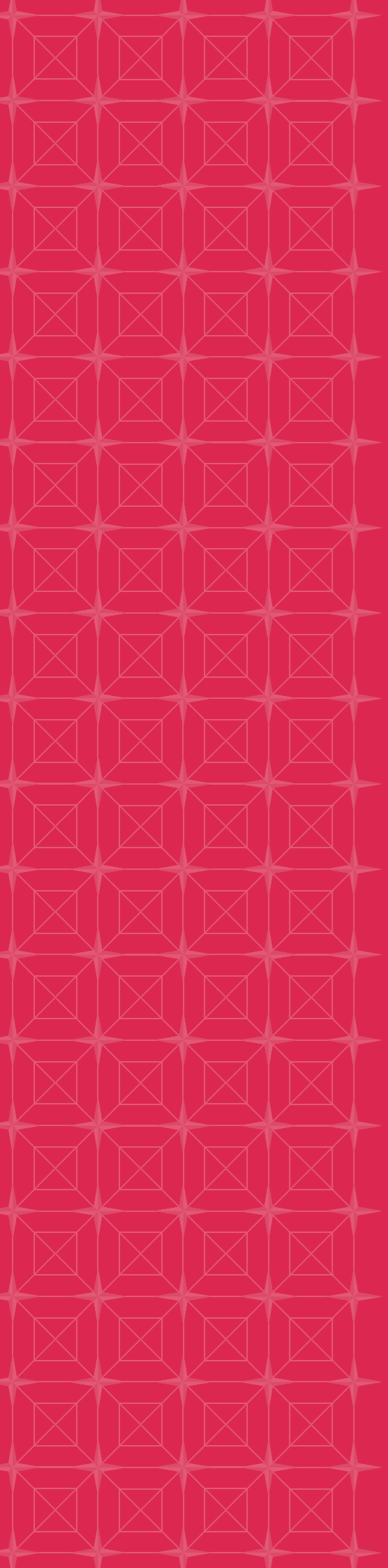
Creative Europe Desk (CED) Polska

W strukturze Instytutu Adama Mickiewicza znajduje się polskie biuro unijnego programu Kreatywna Europa (Creative Europe Desk). Do jego zadań należy promocja programu wśród polskich przedstawicieli sektorów kultury, kreatywnych, a także sektoru audiowizualnego oraz wspieranie ich w aplikowaniu o granty na międzynarodowe projekty.

CED organizuje także liczne warsztaty kompetencyjne, szkolenia oraz konferencje z udziałem europejskich, w tym polskich, ekspertów. Inicjuje również oraz wspomaga rozmaite działania partnerskie ze znanymi i cenionymi instytucjami, a także organizacjami w Polsce i za granicą tak, aby zwiększać rozpoznawalność programu Kreatywna Europa w Polsce i na świecie.

EU National Institutes for Culture (EUNIC)

Instytut Adama Mickiewicza od 2021 roku jest członkiem europejskiej sieci EUNIC. Podczas regularnych spotkań: Focal Points Meetings (dwa razy w roku) oraz dorocznego EUNIC General Assembly, IAM ma możliwość wymiany wiedzy i doświadczenia z partnerskimi instytucjami, bierze również czynny udział w warsztatach i seminariach. Dzięki członkostwu w EUNIC Global poznajemy potencjalnych partnerów do realizowania celów statutowych i programowych w krajach, gdzie działają klastry EUNIC. To świetna platforma networkingowa, do której należą najważniejsze instytucje kultury na świecie.

**Jak
działamy**

Zarządzanie IAM

Większość procesów zarządczych IAM ma charakter partycypacyjny. W pracę nad nowymi regulaminami, instrukcjami projektowymi czy obiegami dokumentów zaangażowani są przedstawiciele wszystkich grup Pracowników. Nowe kierunki działań konsultują wyznaczone do tego międzywydziałowe zespoły. Co bardzo ważne, każdy Pracownik może mieć swój wkład w powstawanie projektów realizowanych przez Instytut Adama Mickiewicza, a także brać aktywny udział w ich tworzeniu.

Działalność programowa Instytutu i zarządzanie projektami

Do organizowanego cyklicznie procesu programowania, którego założenia definiuje przyjęta przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego koncepcja programowa dyrektora IAM, zaproszeni są wszyscy Pracownicy – nie tylko ci, którzy na co dzień realizują wydarzenia kulturalne, ale także przedstawiciele tzw. wydziałów wspierających. Programowanie jest momentem prawdziwej integracji, a towarzyszące mu dyskusje, projekcje filmowe czy wspólne oglądanie wystaw owocują świeżymi, często zaskakującymi pomysłami. Tylko w tym roku w trakcie programowania do Wydziału Programowania i Relacji zgłoszono 130 pomysłów, a w prowadzonym przez niego procesie wzięło udział ponad 90% Pracowników IAM.

Oczywiście, nasze projekty powstają nie tylko wewnątrz, lecz także są efektem stale prowadzonych relacji z partnerami – polskimi i zagranicznymi – wizyt studyjnych oraz rezydencji. Wpływające do nas propozycje, mieszczące się w ramach przyjętej koncepcji programowej, oceniają nasi eksperci, zwracając uwagę na ich potencjał komunikacyjny. Nowoczesne narzędzia do planowania i analizy projektów to codzienność Instytutu Adama Mickiewicza. Elastyczna struktura umożliwia Pracownikom skuteczne realizowanie pojedynczych oraz kompleksowych projektów o różnym stopniu trudności i naszego zaangażowania na całym świecie. Współpraca zwłaszcza trzech komórek w tym procesie, tj. Wydziału Programowania i Relacji, Wydziału Projektów i Wydarzeń Artystycznych oraz Wydziału Marketingu, pozwala przeprowadzić i wypromować każde, nawet najbardziej wymagające wydarzenie kulturalne – w Tokio, Seulu, Atenach, Paryżu, Rzymie czy Chicago.

Zespół Instytutu – kompetencje przyszłości

Zespół Instytutu Adama Mickiewicza składa się z fachowców, pasjonatów organizacji i komunikowania wydarzeń kulturalnych, zatrudnionych na stałe oraz ściśle z nami współpracujących.

Wśród nich najliczniejszą grupę stanowią menedżerowie oraz specjaliści z obszaru zarządzania międzynarodowymi projektami kulturalnymi, a także komunikacji i promocji projektów za granicą. Reprezentują wiele specjalności: od muzyki i sztuk wizualnych, przez teatr i film, po literaturę. Z uwagi na rozległy zakres geograficzny realizowanych projektów posiadają również szerokie kompetencje i wrażliwość międzykulturową wynikającą z bogatego doświadczenia w pracy w różnych zakątkach świata. Nasi Pracownicy są nie tylko menedżerami kultury, ale również jej aktywnymi odbiorcami i twórcami.

Odrębną i ważną grupę w Zespole Instytutu stanowią Pracownicy i Współpracownicy tworzący Redakcję Portalu Culture.pl. Wydania ukazują się w trzech językach: polskim, angielskim i ukraińskim; wybrane treści dostępne są także po rosyjsku, chińsku, koreańsku i japońsku. Wkrótce mamy nadzieję stworzyć również wersję hiszpańskojęzyczną.

Działania projektowe wspiera licząca kilkadziesiąt osób grupa specjalistów posiadających bogatą wiedzę i doświadczenie z obszaru prawa, finansów oraz zamówień publicznych, informatyki, administracji, kontroingu, księgowości, rozliczeń międzynarodowych i HR.

Śledzimy badania dotyczące rynku pracy na temat kompetencji przyszłości. Staramy się myśleć antycypująco i dlatego intensywnie wspieramy rozwój kompetencji i kwalifikacji w naszym Zespole. Przez sześć miesięcy 2023 roku, tj. do czerwca, Pracownicy IAM spędzili w salach szkoleniowych ponad 800 godzin. Biorą udział w szkoleniach zewnętrznych, konferencjach branżowych i studiach podyplomowych. Organizujemy też przygotowane specjalnie dla nas szkolenia wewnętrzne.

Rozwój IT – współpraca i mobilność

Współczesne środowisko pracy zmienia się dynamicznie. Wraz z postępem technologicznym oraz postępującymi preferencjami Pracowników i pracodawców, kształtuje się nowa rzeczywistość, która ma wpływ na sposób, w jaki pracujemy.

Współczesny człowiek działa w ruchu i taki też jest Zespół Instytutu Adama Mickiewicza. Pracujemy z partnerami z różnych zakątków świata, w różnych strefach czasowych, dlatego też mobilność jest jednym z naszych priorytetów. Aby sprostać temu wyzwaniu, w 2023 roku usieciowiliśmy narzędzia, które w połączeniu z pocztą i wirtualnym dyskiem pozwalają rozwijać mobilność, o jakiej jeszcze niedawno mogliśmy tylko pomarzyć. Praca w chmurze, kiedyś do pomyslenia tylko w powieściach Lema, dziś przyśpiesza mnóstwo procesów, redukując liczbę krążących dokumentów. Żadna z polskich publicznych instytucji kultury nie mie-

rzy się z takimi wyzwaniami jak IAM, ponieważ realizuje projekty w kilkudziesięciu krajach o odmiennych regulacjach prawnych i innych niż polskie rozwiązaniach fiskalnych. Z myślą o usprawnieniu współpracy i komforcie naszych partnerów wdrażamy narzędzia informatyczne, które wkrótce pozwolą na elektroniczne podpisywanie umów oraz elektroniczne rozliczanie projektów z partnerami z całego świata.

Rozwój obszaru IT jest dla nas tak ważny, że wydzieliliśmy w strukturze organizacyjnej odrębny Zespół IT, wcześniej część Wydziału Administracji, który intensywnie rozwija swoje kompetencje, uczestnicząc w licznych szkoleniach i spotkaniach branżowych.

Wdrażając nowe rozwiązania technologiczne i mając na uwadze korzyści, które daje praca mobilna, pamiętamy jednak o potrzebie fizycznej obecności w biurze, aby zapobiegać utracie interakcji społecznych i minimalizować poczucie izolacji.

Finansowanie Instytutu

Instytut Adama Mickiewicza jest państwową instytucją kultury, której organizatorem jest Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego, zapewniający jednocześnie środki na działalność Instytutu w ramach dysponowanego budżetu. Instytut otrzymuje środki w postaci dotacji podmiotowej zagwarantowanej w umowie (podpisywanej z dyrektorem) oraz dzięki dotacjom celowym, o które występuje.

Działalność związana z prowadzeniem biura programu Kreatywna Europa w Polsce jest współfinansowana ze środków Unii Europejskiej. IAM jest też polskim koordynatorem Obszaru Tematycznego Kultura Strategii Unii Europejskiej dla Regionu Morza Bałtyckiego (SUERMB), a zadania te realizujemy dzięki dodatkowym środkom z Interreg BSR.

W ciągu ostatnich trzech lat obszar rozbudowanej działalności programowej Instytutu opierał się jednak w istotnej mierze na przyznawanych dotacjach celowych (średnio kilkunastu rocznie). Było to dużym wyzwaniem podczas planowania i realizacji projektów, niejednokrotnie wywołującym trudności we współpracy z zagranicznymi partnerami. Waga i znaczenie działalności Instytutu dla promocji polskiej kultury oraz zaufanie MKiDN do prowadzonych działań programowych, a także sposobu wydatkowania dotychczas przyznanych środków zaowocowały zobowiązaniem do podwojenia budżetu Instytutu od 2024 roku.

Siedziba

Budynek przy ul. Mokotowskiej 25 zbudowano w 1878 roku jako letnią willę dla Kazimierzy z Kaczyńskich Ćwierciakiewiczowej. Już w 1910 roku został jednak wynajęty, a następnie przebudowany na reprezentacyjną siedzibę Związku Cukrowni Lubelskich. Ponieważ wówczas wielką popularnością na ziemiach polskich cieszył się styl dworski, który czerpał inspirację ze staropolskiej architektury doby baroku i klasycyzmu, budynek przy ul. Mokotowskiej 25 stał się niewielkim, neorokokowym pałacem poprzedzonym oficynami.

W okresie międzywojennym ul. Mokotowska zyskała wielkomiejskie cechy. Pojawił się granitowy bruk i równe chodniki, latarnie gazowe ustąpiły miejsca elektrycznym, otwierały się coraz liczniejsze i eleganckie sklepy. Spis branżowy na 1930 rok w najbliższej okolicy pałacyku wymienia m.in.: drukarnię, księgarnię i szkołę języka angielskiego, cukiernię i kwiaciarnię, wytwórnię i wypożyczalnię filmów, dom handlowy, restaurację, salon z ubiorami, sklep spożywczy i owocarnię czy Warszawską Fabrykę Wstążek Jedwabnych.

W 1935 roku Mieczysław Broniewski zakupił i zaadaptował pałacyk na rodzinną rezydencję, a następnie poddał wnętrza gruntownej przebudowie. Broniewski interesował się polskim malarstwem, dlatego w siedzibie znalazła miejsce jego kolekcja dzieł sztuki, która zawierała obrazy Henryka Siemiradzkiego, Józefa Brandta czy Józefa Chełmońskiego, ale i obraz szkoły Guida Reniego. Musiała to być nietuzinkowa kolekcja, bowiem wielokrotnie wypożyczano te obrazy na wystawy organizowane przez Muzeum Narodowe czy Zachętę. Podczas II wojny światowej budynek co prawda nie uległ zniszczeniu, niemniej został niemal doszczętnie splądrowany, a ze skradzionej kolekcji do dziś nie odnalazł się żaden obraz.

Po wojnie budynek został odremontowany i swoje miejsce znalazły w nim instytucje młodzieżowe, państwowe i naukowe. W 2000 roku budynek odzyskali spadkobiercy dawnego właściciela i sprzedali go państwu. W 2006 roku pałacyk poddano generalnemu remontowi i uzupełniono jego wyposażenie o meble, dzieła rzemiosła artystycznego i rozmaite drobiazgi z lat 30. XX wieku. Od tego czasu jest siedzibą Instytutu Adama Mickiewicza.

Pozostali partnerzy

- Ableton, Niemcy
AGORA, Polska
Akademia Sztuk Pięknych w Katowicach, Polska
Akademie Schloss Solitude, Niemcy
Alighieri Theatre, Włochy
Arava International Film Festival, Izrael
Architectural Museum Ljubljana, Słowenia
Archiwum Twórczości Kieślowskiego, Polska
Arka Gallery, Litwa
Ars Electronica, Austria
Arte Studio, Włochy
Arvo Pärt Centre, Estonia
Association éole – studio de creation musicale, Francja
Athens Digital Arts Festival, Grecja
Auditori de Girona, Hiszpania
Auditorio de la Diputación de Alicante, Hiszpania
Auditorio Nacional de Música, Hiszpania
AUKSO – Orkiestra Kameralna Miasta Tychy, Polska
Bazaar Festival, Czechy
Belgrade Jazz Festival, Serbia
Berlin Biennale for Contemporary Art, Niemcy
Berlin Biennale, Niemcy
Biuro Wystaw Artystycznych w Tarnowie, Polska
British Broadcasting Corporation (BBC), Wielka Brytania
British Council, Wielka Brytania
Cannes Film Festival, Francja
Capella Cracoviensis, Polska
Cell Foundation, Wielka Brytania
Centre for Visual and Performing Arts „ART Corporation”, Wielka Brytania
Centrum Kultury w Lublinie, Polska
Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski, Polska
Ceramic Art Avenue Taoxichuan, Chiny
Chandos Records Ltd, Wielka Brytania
Chór Polskiego Radia, Polska
Christos Lambrakis Hall – Megaron Athens Concert Hall, Grecja
Cinematheque Seoul Art Cinema, Korea Południowa
Consorti de l'Auditori i l'Orquestra, Hiszpania
Contemporary Lynx, Wielka Brytania
CounterPulse, Stany Zjednoczone
Creative Project Foundation, Polska
„Dailes teātris”, Łotwa
danceWEB, Austria
David Doiashvili Theatre, Gruzja
Design Museum Holon, Izrael
Dialogue and Development House, Gruzja
Divadlo International Theatre Festival, Czechy
Djanogly Visual Arts Center, Izrael
Dom Kultury KADR, Polska
Dom Spotkań z Historią, Polska
Dwutygodnik, Polska
ECCE – Claire Croizé and Etienne Guilloteau, Belgia
Ensemble Dragma, Niemcy
Ensemble Giardino di Delizie, Włochy
Equinox Publishing, Wielka Brytania
Estonia Kontserdisaal, Estonia
Estonian Center for Contemporary Art, Estonia
Estonian Children's Literature Centre, Estonia
European Network of Science Centres and Museums, Belgia
European Union Youth Orchestra (EUYO), Austria
Eurosonic Noorderslag, Holandia
Evil Penguin, Belgia,
Filharmonia Narodowa, Polska
Filharmonia Poznańska im. Tadeusza Szeligowskiego, Polska
Fondation d'entreprise Martell, Francja
Fondazione La Triennale di Milano, Włochy
Fondazione Pastificio Cerere, Włochy
Fotofestiwal, Polska
Fundació Mies van der Rohe, Hiszpania
Fundacja Archeologia Fotografii, Polska
Fundacja Bęc Zmiana, Polska
Fundacja Czas Tradycji, Polska
Fundacja Evviva L'arte, Polska
Fundacja Instytut Promocji Kultury Polskiej, Polska
Fundacja JEDNOSTKA, Polska
Fundacja M4Culture, Polska
Fundacja My Polish Heart, Polska
Fundacja Pełne Zanurzenie, Polska
Fundacja Photon, Polska
Fundacja Plateaux, Polska
Fundacja Sztuki Współczesnej „In Situ”, Polska
Fundacja Św. Mikołaja / Teologia Polityczna, Polska
Fundacja Tone, Polska
Fundacja Towarzystwo Projektów Edukacyjnych, Polska
Fundacja Tritone, Polska
Fundacja Wspierania Kultury „IRSA”, Polska
Fundacja Wszystkie Mazurki Świata, Polska
Fundacja Wytwórnia, Polska
Galeria Albus w Seulu, Korea Południowa
GASK – Central Bohemian Gallery, Czechy
Gaudeamus Muziekweek, Holandia
Gesellschaft der Musikfreunde Donaueschingen, Niemcy
Goethe-Institut, Niemcy
Grupa Centrala, Polska
Gwangju Biennale Foundation, Korea Południowa
Haapsalu Horror and Fantasy Film Festival, Estonia
Hangvető, Węgry
Harvard University, Stany Zjednoczone
Hevhetia, Słowacja
HOLO Magazine, Kanada
IDE – International Design Expeditions, Belgia
IDFA Festival, Holandia
Ilshin Foundation, Korea Południowa
Inbornmedia, Polska
Independent Theatre Group Купалаўцы, Białoruś
Institute for Contemporary Art, Niemcy
Instytuty Polskie
İstanbul University Rectorate, Turcja
Istituzione Universitaria dei Concerti, Włochy
Jazzkaar, Estonia
Jazztopad Festival, Polska
Jeonju International Sori Festival, Korea Południowa
Kairos, Grecja
Kaunas State Drama Theatre, Litwa
Kelim Choreography Center w Bat Yam, Izrael
KGHM Polska Miedź, Polska
Kielecki Teatr Tańca, Polska
Klaipėdos dramos teatras, Litwa
KLANGVOKAL Musikfestival Dortmund, Niemcy
Klub SPATiF, Polska
Korzo theater, Holandia
Księgarnia Ambelucja, Polska
Kunsthalle Bratislava, Słowacja
Kunsthalle Düsseldorf, Niemcy
Kyoto Art Center, Japonia
La Biennale di Venezia, Włochy
Latvian Centre for Contemporary Art, Litwa
Latvian National Museum of Art, Litwa
Latvijas Nacionālais mākslas muzejs, Łotwa
Les Rencontres d'Arles, Francja
Liebling Haus – White City Center, Izrael
London Design Biennale, Wielka Brytania
London Philharmonic Orchestra, Wielka Brytania
Lviv's Center for Urban History, Ukraina
Mermaid Films, Wielka Brytania
MESSE BREMEN, Niemcy
Międzynarodowy Festiwal Teatralny „Sirenos”, Litwa
Międzynarodowy Festiwal Teatralny Boska Komedia, Polska
Międzynarodowy Konkurs Pianistyczny w Orleanie, Francja
Ministerstwo Cyfryzacji, Polska
MO Museum, Litwa
MoBY: Museums of Art, Izrael
Monocle, Wielka Brytania
Mousse Magazine Contrapunto, Włochy
Movement Research, Stany Zjednoczone
Móra Ferenc Ifjúsági Könyvkiadó, Węgry
Musée de la Vie Romantique, Francja
Museo del Design Italiano, Włochy
Museum Europäischer Kulturen, Niemcy
Musikcentrum Syd, Szwecja
Muzeum Aušra, Litwa
Muzeum Inżynierii i Techniki, Polska
Muzeum Kinematografii, Polska
Muzeum Literatury im. Adama Mickiewicza, Polska

Muzeum Narodowe im. Andrzeja Szeptyckiego,
Ukraina
Muzeum Narodowe w Kijowie, Ukraina
Narodowa Orkiestra Symfoniczna Polskiego Radia,
Polska
Narodowe Forum Muzyki im. Witolda
Lutosławskiego, Polska
Narodowe Muzeum Sztuki w Rydze, Łotwa
Narodowy Instytut Architektury i Urbanistyki,
Polska
Narodowy Instytut Fryderyka Chopina, Polska
National Film Archive of Japan, Japonia
Nisville International Jazz Festival,
Stany Zjednoczone
Nowohuckie Centrum Kultury, Polska
Nowy Teatr, Polska
Odesa Photo Days, Ukraina
OFF-Biennale, Węgry
ONDINE, Finlandia
Opéra national de Lorraine, Francja
Orchestre Pasdeloup, Francja
Osnowa, Polska
Ostrava Center for New Music, Czechy
Panopticon, Armenia
Papieski Uniwersytet Świętego Tomasza z Akwinu
(Angelicum), Włochy
Pärnu Linnaorkester, Estonia
Pin-Up Studio, Polska
Piranha Arts, Niemcy
Pixel Magazine, Polska
PLL LOT, Polska
Poland Film Festival, Polska
Polski Instytut Spraw Międzynarodowych (PISM),
Polska
Polski Instytut Sztuki Filmowej, Polska
Polski Teatr Tańca, Polska
Polskie placówki dyplomatyczne za granicą
Polskie Radio, Polska
Polskie Wydawnictwo Muzyczne, Polska
Pomorska Fundacja Filmowa w Gdyni, Polska
Powszechny Zakład Ubezpieczeń, Polska
Poznański Chór Chłopięcy, Polska
Primavera Sound, Hiszpania
Public Institution Vilnius Town Hall, Litwa
R2M Hospitality Group, Izrael
RadioCEMAT, Włochy
Requiem Records, Polska
Residency Unlimited, Stany Zjednoczone
RIBOCA2 – Riga International Biennial of
Contemporary Art, Łotwa
Riga Photography Biennial, Łotwa
Seoul International Music Festival, Korea
Południowa
Silver Frame, Polska
Stowarzyszenie „Art in Motion”, Polska

Stowarzyszenie Autorów ZAiKS, Polska
Stowarzyszenie im. Ludwiga van Beethovena,
Polska
Studio éole, Francja
Suncheon Picture Book Library, Korea Południowa
Svatováclavský hudební festival, Czechy
Szkoła Filmowa im. Krzysztofa Kieślowskiego
Uniwersytetu Śląskiego, Polska
Szkoła Filmowa w Łodzi, Polska
Taichung Public Library, Chiny
Tbilisi Online Biennale, Gruzja
Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach, Polska
Teatr Łażnia Nowa, Polska
Teatr Studio Im. Stanisława Ignacego Witkiewicza,
Polska
Teatr Wielki im. Stanisława Moniuszki w Poznaniu,
Polska
Teatro Auditorio de Cuenca „José Luis Perales”,
Hiszpania
Tel Aviv Performing Arts Center, Izrael
Telewizja Polska, Polska
The Association of Finnish Theatres, Finlandia
The Frick Collection, Stany Zjednoczone
The Friends of Felix Yaniewicz, Wielka Brytania
The James Pearson Duffy Department of Modern
and Contemporary Art, Detroit Institute of Arts,
Stany Zjednoczone
The Polish Bakery, Wielka Brytania
The Quietus, Wielka Brytania
The Wire Magazine, Wielka Brytania
Theater, Oper und Orchester GmbH Halle, Niemcy
Tmuna Theater, Izrael
Toinen Music Mariusz Nowicki, Polska
Tokyo Performing Arts Meeting in Yokohama
(TPAM), Japonia
Towarzystwo Historyczno-Literackie – Biblioteka
Polska w Paryżu, Francja
TR Warszawa, Polska
Trust for Mutual Understanding, Stany Zjednoczone
„Tygodnik Powszechny”, Polska
UA International Human Rights Documentary Film
Festival, Ukraina
Uckermärkische Bühnen Schwedt, Niemcy
Unikát Összművészeti Stúdió Betéti Társaság,
Węgry
University of British Columbia, Kanada
Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, Polska
Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina, Polska
Uniwersytet SWPS, Polska
Uniwersytet Śląski w Katowicach, Polska
Vancouver Chopin Society, Kanada
Vienna Design Week, Austria
Vsl „Rupertas”, Litwa
Warner Music Poland, Polska
Warsaw Gallery Weekend, Polska

Warszawska Szkoła Filmowa, Polska
Warszawski Chór Papieski im. św. Jana Pawła II,
Polska
We are Anagram, Wielka Brytania
Wimbledon Publishing, Wielka Brytania
World Design Capital, Kanada
Worldwide FM, Wielka Brytania
Wuzhen Theatre Festival, Chiny
Wydawnictwo Anetty Antonenko, Polska
Wydawnictwo AST, Polska
Zachęta – Narodowa Galeria Sztuki, Polska
Zagraniczne placówki dyplomatyczne w Polsce
Zamek Cieszyn, Polska
Związek Kompozytorów Litewskich, Litwa
Związek Kompozytorów Polskich, Polska

Artyści, którzy wzięli udział w prezentowanych projektach

Premiera spektaklu *Respublika* w reż. Łukasza Twarkowskiego

Łukasz Twarkowski, Nelė Savičenko, Rasa Samuolytė, Diana Anevičiūtė, Martynas Nedzinskas, Gediminas Rimeika, Algirdas Dainavičius, Rytis Saladžius, Augustė Pociūtė, Airida Gintautaitė, Vainius Sodeika, Valentin Novopolskij, Ula Liagaitė, Komi Togbanou, Joanna Bednarczyk, Bogumił Misala, Karol Rakowski, Paweł Sakowicz, Jan Dravnel, Sebastien Lédé, Fabien Lédé, Adomas Gustainis, Svenja Gassen

Premiera opery *Gismondo, Re di Polonia* Leonarda Vinciego

{oh!} Orkiestra Historyczna: Martyna Pastuszka, Max Emanuel Cenčić, Sophie Junker, Jake Arditti, Yuri Mynenko, Aleksandra Kubas-Kruk, Vasily Khoroshev, Dilyara Idrisova

Wystawa *Pologne (1840-1918). Peindre l'âme d'une nation (Polska 1840-1918. Zobrazować ducha narodu)* z programem wydarzeń towarzyszących

Józef Orliński, Marcin Masecki & Jerzy Rogiewicz, Ola Bilińska, Teatr Atofri

Artystki i artyści historyczni prezentowani na wystawie: Kazimierz Alchimowicz, Lawrence Alma-Tadema, Teodor Axentowicz, Anna Bilińska, Olga Boznańska, Józef Brandt, Józef Chełmoński, Paul Delaroche, Julian Fałat, Stefan Filipkiewicz, Wojciech Gerson, Aleksander Gierymski, Maksymilian Gierymski, Aleksander Grodzicki, Artur Grottger, Władysław Jarocki, Stanisław Kamocki, Juliusz Kossak, Wojciech Kossak, Konrad Krzyżanowski, Teofil Kwiatkowski, Stanisław Lentz, Jacek Malczewski, Stanisław Masłowski, Jan Matejko, Józef Mehoffer, Piotr Michałowski, Fryderyk Pautsch, Zbigniew Pronaszko, Witold Pruszkowski, Henryk Rodakowski, Ferdynand Ruszczyc, Kazimierz Sichulski, Henryk Siemiradzki, Józef Simmler, Jan Stanisławski, Władysław Ślewiński, Włodzimierz Tetmajer, Wojciech Weiss, Henryk Weysenhoff, Stanisław Witkiewicz, Witold Wojtkiewicz, Leon Wyczółkowski, Stanisław Wyspiański, Krzysztof Kieślowski, Andrzej Wajda i Andrzej Żuławski

Wystawa *Dom Odziany. Dostrajanie się do sezonowej wyobraźni* Polski pawilon na London Design Biennale 2021

Alicja Bielawska, Anna Kulachek, Piotr Chuchla

Trasa koncertowa *Marcin Wasilewski Trio & Joe Lovano Arctic Riff Tour*

Joe Lovano, Marcin Wasilewski, Sławomir Kurkiewicz, Michał Miśkiewicz

Polskie sezony muzyczne w Wielkiej Brytanii

Thomas Søndergård, Elim Chan, Karen Cargill, Nicola Benedetti, Benjamin Grosvenor, Marta Gardolińska, Adrian Wilson, Lena Zeliszewska, Robin Wilson, Tom Dunn, Arthur Boutillier and Julia Strehle-Lynch, RSNO i RSNO Chorus, Jakub Józef Orliński, {oh!} Orkiestra Historyczna, Martyna Pastuszka, Katya Apekisheva, Ewa Pobłocka, Kwartet Śląski

Spektakl *Cząstki kobiety* na międzynarodowych festiwalach teatralnych

Kornél Mundruczó, Kata Wéber, Dobromir Dymecki, Monika Frajczyk, Magdalena Kuta, Sebastian Pawlak, Marta Ścisłowicz, Justyna Wasilewska, Agnieszka Żulewska

Premiera spektaklu *Rohitko* w reż. Łukasza Twarkowskiego

Łukasz Twarkowski, Anka Herbut, Juris Bartkevičs, Kaspars Dumburs, Erik Eglija-Gravele, Yan Huang, Andrzej Jakubczyk, Rēzija Kalniņa, Katarzyna Osipuk, Artūrs Skrastiņš, Mārtiņš Upenieks, Vita Vārpina, Tom Velichko, Xiaochen Wang, Fabien Lédé, Svenja Gassen, Paweł Sakowicz, Lubomir Grzelak, Jakub Lech, Eugenijus Sabaliauskas, Diana Kaijaka, Mārtiņš Gūtmanis, Adam Zduńczyk, Bastian Stein, Linda Stern, Arturs Gruzdiņš, Jonatans Goba, Indra Laure, Ginta Tropa

Wystawa *Stille Rebellen. Polnischer Symbolismus um 1900 (Cisi Buntownicy. Polski symbolizm ok. 1900 r.)* z programem wydarzeń towarzyszących *Fokus auf Polen*

Marek „Latarnik” Pędziwiatr, Yumi Ito & Szymon Miika, Mateusz Smoczyński, Anna Bobczuk, dr Anja Burghardt, dr Małgorzata Zemła, Munchner Symphoniker, Szymon Nehring, Hansjorg Albrecht, Evelin Novak, Tomasz Konieczny, Christa Mayer, European Festival Choir und Mitglieder Münchener Bach-Chor

Polskie artystki i polscy artyści historyczni prezentowani na wystawie: Konrad Krzyżanowski, Wojciech Wojtkiewicz, Olga Boznańska, Julian Fałat, Gustaw

Gwozdecki, Wlastimil Hofman, Jacek Malczewski, Jan Matejko, Józef Mehoffer, Józef Pankiewicz, Władysław Podkowiński, Ferdynand Ruszczyc, Kazimierz Sichulski, Władysław Ślewiński, Jan Stanisławski, Wojciech Weiss, Stanisław Witkiewicz, Leon Wyczółkowski, Stanisław Wyspiański, Witold Pruszkowski, Wojciech Gerson, Tadeusz Axentowicz, Józef Chełmoński, Władysław Czachórski, Aleksander Gierymski, Aleksander Grodzicki, Władysław Jarocki, Edward Okuń, Kazimierz Stabrowski, Henryk Szczygliński, Witold Tetmajer, Mieczysław Karłowicz

Instalacja *Greenhouse silent disco* podczas 23. Triennale Sztuk Dekoracyjnych i Architektury Współczesnej

Barbara Nawrocka, Dominika Wilczyńska, Justyna Stasiowska, Nicola Cholewa, Magdalena Heliasz

Spektakl *Śnieg* na 32. Narodowym Festiwalu Teatralnym w Bukareszcie

Bartosz Szydłowski, Jacek Martini-Kielan, Błażej Szymczyk, Przemysław Fik, Anna Paruszyńska-Czacka, Aleksandra Przybył, Marta Zięba, Paweł Charyton, Juliusz Chrzastowski, Szymon Czacki, Daniel Dobosz, Dominik Stroka, Artur Święs, Andrzej Szeremeta, Małgorzata Szydłowska, Marcin Stalmach

Wystawa *The Dark Arts. Aleksandra Waliszewska and Symbolism from the East and North* z programem wydarzeń towarzyszących

Aleksandra Waliszewska, Maria Anto, Wanda Bibrowicz, Bolesław Biegas, Marian Henel, Mieczysław Jakimowicz, Edward Okuń, Teofil Ociepka, Jan Rembowski, Marian Wawrzyniecki, Stefan Żechowski, Jaroslav Panuška, Karel Šlenger, Valentinas Antanavičius, Bernhard Borchert, M.K. Čiurlionis, Elżbieta Daugvilienė, Barbora Didžiokienė, Vladas Drėma, Emilija Gruzite, Petras Kalpokas, Marcė Katiliūtė, Erich Kūgelgen, Aliutė Mečys, Erik Obermann, Aleksander Promet, Juozas Pjaulokas, Vaclovas Ratas-Rataiskis, Kajetonas Sklėrius, Gustavs Šķilters, Rimantas Šulskis, Nikolai Triik, Teodors Ūders, Vitkauskas, Rihards Zariņš, Antanas Tmuidzinavičius

Program *Postartistic Assembly* podczas Gwangju Biennale

Alicja Czyczel, Olga Micińska, Pola Sutryk, Paweł Kulczyński, Małgorzata Kuciewicz i Simone De Iacobis (Grupa Centrala), Jaśmina Wójcik, Antonina

Nowacka, Alicja Rogalska, CentrumCentrum (Małgorzata Mazur i Łukasz Jastrubczak), kolektywy artystyczne ikkibawiKrrr (Jungwon Kim, Gyeol Ko, Jieun Cho), Rice Brewing Sisters Club (Soyoon Ryu, Son Hyemin), Jeamin Cha

Inscenizacja *Symfonii pieśni żałobnych* Henryka Mikołaja Góreckiego

English National Opera, Isabella Bywater, Lidiya Yankovskaya, Nicole Chevalier, Roberto Vitalini, Jon Driscoll, Andrew Given, Helen Hughes

Wystawa *Poetyka konieczności* podczas London Design Biennale 2023

Michał Sikorski, Zofia Jaworowska, Petro Vladimirov

Spektakl *Diasporas of Sorrows: Der Moment; Until.With/Out.Enough* upamiętniający 80. rocznicę powstania w getcie warszawskim

Jacek Przybyłowicz, Adam Walicki, Joanna Szymajda, Itzik Galili, tancerki i tancerze z Centro de Producción de Danza Contemporánea (CEPRODAC), Elisabeth Gibiat

Festiwal polskiej muzyki sakralnej *Joy & Devotion: The Polish Sacred Music Festival*

Paweł Łukaszewski, The Polyphony, The Gesualdo Six, Tenebrae Choir, Echo, Rodolfus Choir, The Brabant Ensemble, The Carice Singers oraz The Epiphoni Consort, Rupert Jeffcoat

Wystawy przy Pawilonie Polskim podczas EXPO 2020 w Dubaju

Magdalena Burdzyńska, Mikołaj Gliński, Bernika Glińska, Mikołaj Gliński, Adam Żuławski, Stream Media Krzysztof Pawlik, Grynasz Studio, Katarzyna Kural, Magdalena Pinker, Barrakuz/Beata Śliwińska, Kamila Niedźwiedzka, Nikodem Szpunar, Jakub Jezierski, Malwina Konopacka, Wiktoria Lenart, Andrzej Draguła, Przemysław Dudek, Michał Seredyński, Kinga Niewczas, Filip Janerka, Zuzanna Waltoś, Jan Dybała, Piotr Ceglarek, Marian Misiak, Jakub Certowicz, Adrian Krężlik, Michał Duda

Prezentacja polskiej kultury w Izraelu w latach 2020-2023

ONTO Studio, Marcin Wasilewski Trio, O.N.E. Quintet, Kuba Więcek Trio, Tom Oren, Hila Kulik and Hadar Noiberg Duo, Guy Mintus Trio, Uriel Herman, Maya Belsitzman & Ehud Ettun, Adam Pierończyk, Jazz Forum Talents, Maciej Sikała Trio, Shay Hazan, Ron Ben Yosef, Yasmin Har, Marcin Wasilewski, Sławomir Kurkiewicz, Michał Miśkiewicz, Sławomir Wrzask, Marta Wajdzik, Paweł Tomaszewski, Paweł Dobrowolski, Robert Kubiszyn, Piotr Steczek, Hanna Steczek, Malwina Tkaczyk, Aleksandra Steczek, Darya Mosenzon, Sharlie Sabbah, Matan Caspi, Ofer Mizrahi, Mayu Shviru, Yonathan Levy, Uriel Herman, Maayan Doari, Amit Friedman Quartet, Barak Weiss, Justyna Mielnikiewicz, Michał Chelbin, Jędrzej Nowicki, Maksymilian i Magdalena Rigamonti, Zofia Janina Borysiewicz, Yaron Shin, Agnieszka Jacobson-Cielecka, Filip Zagórski, Honza Zamojski

Rok Stanisława Lema – cykl wydarzeń z okazji obchodów 100. rocznicy urodzin pisarza

Klangforum Wien, Karol Tymiński, Wojtek Blecharz, Mikołaj Laskowski, Malika Fankha, Barbara Buczek, Cezary Duchnowski, Aleksander Nowak, Żaneta Rydzewska, Mikołaj Laskowski, Agata Zubel, Paweł Romańczuk, Johannes Kalitzke, Bas Wiegers, Bartłomiej Barczyk, Spółdzielnia Muzyczna contemporary ensemble, Joanna Freszel, Tim Anderson, Cezary Duchnowski, Marta Szarzyńska i Paweł Szarzyński, Gosia Herba, Paweł Mildner, Edgar Bąk, Dawid Ryski, Zosia Dzierżawska, Rita Kaczmarska, Kasia Bogucka, Katarzyna Walentynowicz, Regina Lukk-Toompere, Urmas Viik, Kadi Kurema, Anne Pikkov, Viive Noor, Marja-Liisa Plats, Priit Pärn, Katrin Ehrlich, zespół artystyczny Teatru Dramatycznego, Robert Jarosz, Konrad Dworakowski, Marika Wojciechowska, Lech Rowiński, Paweł Mildner

Krzysztof Penderecki – cykl wydarzeń z okazji obchodów 90. rocznicy urodzin kompozytora

Orkiestra Symfoniczna Miasta Madryt (Orquesta de la Comunidad de Madrid), Coro de La Comunidad de Madrid, Coro Nacional de España Jóvenes Cantoras de la JORCAM, Chór Polskiego Radia w Krakowie, Marzena Diakun, Olga Pasiecznik, Enrique Sánchez, Łukasz Jakobski, Ángel Saiz, Sinfonia Varsovia, Rafał Blechacz, Aleksandar Marković, Viviane Hagner, Pinchas Zukerman, Jakub Haufa, Orchestra Giovanile Luigi Cherubini, Iwona Sobotka, Valentina Benfenati, Marcel Markowski, Filippo Gorini, Janusz Marynowski, Tamara Pieńko, Anna Dyjakowska, Orkiestra i Chór Filharmonii Krakowskiej, Alexander Humala, Iwona

Hossa, Anna Lubańska, Rafał Bartmiński, Piotr Nowacki, Piotr Piwko, Michał Krężlewski, Sinfonietta Cracovia, Katarzyna Tomala-Jedynak, Leszek Możdżer, Atom String Quartet

Rok Romantyzmu Polskiego

Natalia Jakubowska, Łukasz Gronowski, Dobra Czochoer, Philippe Tłokiński, Katarzyna Krakowiak-Bałka, Marta Ponsa, Jeu de Paume Paris, Magdalena Gemra, Ute Wassermann, Audrey Chen, Isabelle Duthoit, Andro Enukidze, David Kandrevich, Konstantin Purtseladze, Mikheil Mdinardze, Irakli Samsonadze, Zaal Gogwadze, Tite Komakhidze, Ana Ceckhladze, Anano Iashvil, Artur Grabowski, Lilianna Zalesińska, Marcin Zdunik, Aleksander Dębicz, Marek Brach, Robert Gierlach, Maciej Nowicki, Anna Hop, Małgorzata Szabłowska, tancerze Polskiego Baletu Narodowego, Tanja Miletić Oručević, Ghilas, aktorzy teatrów w Kielcach i Jassach

Tomasz Stańko – cykl wydarzeń z okazji obchodów 80. rocznicy urodzin kompozytora

Wadada Leo Smith, Craig Taborn, Ravi Coltrane, Joe Lovano, Ambrose Akinmusire, David Virelles, Gerald Cleaver, Dezron Douglas, Reuben Rogers, Marcin Wasilewski, Sławomir Kurkiewicz, Michał Miśkiewicz oraz Anna Stańko & Kajetan Prochyra, Avishai Cohen, BBC Concert Orchestra pod dyrekcją Toma Richardsa, Alice Zawadzki, Rob Luft, Emma Rawicz-Szczerbo, EABS – Marek Pędzwiatr, Paweł Stachowiak, Jakub Kurek, Olaf Węgier, Marcin Rak, Tomasz Stańko, Zbigniew Seifert, Janusz Muniak, Janusz Stefański, Bronisław Suchanek

Wydarzenia towarzyszące polskiej obecności na Taipei International Book Exhibition

Dagadana: Daga Gregorowicz, Mikołaj Pospieszalski, Dana Vynnytska, Bartosz Nazaruk; Marta Gawin, Gdyby Studio, Monika Hanulak, Jan Bajtlik, Marianna Oklejak, Ola Cieślak, Aleksandra i Daniel Mizieliński, Piotr Socha

Polskie artystki i polscy artyści historyczni prezentowani na wystawie: Bożena Truchanowska, Wiesław Majchrzak, Janusz Towpik, Zbigniew Rychlicki, Adam Kilian, Andrzej Strumiłło

Wisława Szymborska – cykl wydarzeń z okazji obchodów 100. rocznicy urodzin poetki

Sergio Maifredi, Maddalena Crippa, Andrea Nicolini, Michele Sganga

Współpraca z artystami ukraińskimi – wybrane realizacje

Ada Zielińska, Adela Madej, Aga Kotowska, Aleksandra Morawiak, Alyona Korysta, Amadeusz Mierzwa, Anastasia Stupak, Anna Ocipińska, Anton Jeludkov, Bartłomiej Walczuk/Osom Studios, Beata Śliwińska/Barrakuz, Dominik Przerwa, Eugenia Tynna, Ewelina Skowrońska, Jakub Kamiński, Jan Estrada-Osmycki, Freddy Eschrich, Gabriela Baka, Grupa Projektor, Joanna Gębal, Kara Hamilton, Katarzyna Szykowna, Krystian Kasolik/Krykas Studio, Kwaciarnia Grafiki, Natalia Noszczyńska, Nick Butcher, Marek Palczewski, Mateusz Bieniusa, Michał Dykowski, Michał Kowalewski, Ola Jasionowska, Patryk Hardziej, Paweł Pacholec, Paweł Jońca, Piotrek Chuchla, Przemek Kotyński, Sabrina Siegel, Weronika Woltanska, Yotam Kellner, Znajomy Grafik/Jacek Rudzki, Uliana Bychenkova, Yana Bachynska i Piotr Pauk, Anatoly Belov i Kacper Szalecki, Oleksandr Burlak i Marcin Polak, David Chichkan i Karol Radziszewski, Yaroslav Futymyski i Ewa Zarzycka, Zukentiy Horobiov i Anna Konik, Alina Yakubenko i Bogdan Babenko, Alevtina Kakhidze i Piotr Bosacki, Lesia Khomenko i Mikołaj Chylak, Nastia Teor i Kasia Hertz, Katia Libkind i Max Skorwider, Kateryna Lysovenko i Monika Drożyńska, Daniil Nemyrovskiy, Denis Pankratov i Zuzanna Hertzberg, Valentyna Petrova i Lesia Pczołka, Nina Savenko i Ada Rączka, Anna Scherbyna i Liliana Zeic, Larisa Venediktova i Marek Wasilewski, Vova Vorotnirov i Zbiok Czajkowski, Aung Myat Htay, Aung Myint, Akiyama Yui, Bogna Burska, Daniel Koniusz, Kamagasaki University of the Arts, Komatsu Kazumichi, Julia Golachowska, Jagoda Kwiatkowska, Anna Shimomura, Marta Romankiv, Mikołaj Sobczak, Taras Gembik, Tuan Mami, Yoshimura Taichi, Yulia Krivich

© Instytut Adama Mickiewicza 2023

Tekst i zdjęcia: Instytut Adama Mickiewicza
Redakcja i korekta: Wiktoria Godlewska
Projekt graficzny i skład: Izabela Jurczyk, studio-design.com.pl

WYDAWCA
Instytut Adama Mickiewicza
ul. Mokotowska 25
00-560 Warszawa
www.iam.pl / www.culture.pl

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego